

Amerikas Latviešu Baptistu Apvienības Mēnešraksts

KRISTĪGĀ BALSS

Nr. 1

2025. g. janvāris, februāris, marts

96.1.

Jēzus viņai sacīja: "ES ESMU augšāmcelšanās un dzīvība; kas Man tic, dzīvos, arī ja tas mirs, un ikviens, kas dzīvo un tic Man, nemirs nemūžam! Vai tu to tici?" -Jāņa ev 11:25-26

Redakcijas kolēģijas piezīmes

Grūti ticēt ka šīnī jaunajā gadā ir jau pagājuši trīs mēneši. Čikāgā mums bija pirms dažām dienām sniegs, bet ar prieku vērojam ka tulpēm ir jau parādījušās zaļas lapas un drīz būs pumpuri un ziedi.

Mēs šajā numurā lūkojamies arī atpakaļ uz gadmiju, sākot ar māc. Dr. Ulža Ukstiņa rakstu „Lai Tava gaisma spīd”. Rakstu vieta šim rakstam ir no Pāvila vēstules kolosiešiem. Šīnī vēstulē mums ir atgādinājumi par to, uz kādu dzīvi Dievs aicina ikkatru ticīgo. Mēs esam aicināti nest Kristus gaismu tumšajā pasaulē.

Patreiz ir Ciešanu laiks. Mēs vēršam domas uz Jēzus Kristus sāpju pilno krusta ceļu—un to ka Viņš deva savu dzīvību— lai ikviens kas Viņam tic, nemirtu, bet iemantotu mūžīgo dzīvību. Mācītājs Uldis Ukstiņš rakstā „Kristus krusts un es” - aicina mums domāt par to, uz kādu dzīvi Kristus mūs aicina.

Šajā Kristīgā Balss numurā arī lasām mācītāja Oļģerta Cakara un viņas dzīves biedrenes Martas Cakares dzejas. Viņi ir abi tagad mūžīgajās mājās, bet varam ar pateicību viņus abus pieminēt, lasot viņu dzejas.

Par Kristus Augšāmcēlšanos raksta māc. Valdis Andersons no Austrālijas un arī es. Ja nebūtu Kristus augšāmcēlies, mūsu ticīga būtu pilnīgi veltīga. Šo apliecina Pāvils 1. vēstulē Korintiešiem 15:17. Paldies Dievam par Viņa vārdu, kas ar skaidrību mums apliecina mūsu ticības pamatus!

Mēs šajā *Kristīgajā Balsī* lasam rakstu par Ģirta Stūrmaņa 80 gadu jubilejas svinībām. Viņš ir Filadelfijas draudzes priekšnieks, kā arī ALBA padomes loceklis un ilggadējs ALBA kasieris. Arī lasam aprakstu par mūsu ALBA priekšsēža Māc. Dr. Ulža Ukstiņa 80 gadu jubilejas svinībām. Pateicamies Dievam par šiem uzticīgiem kalpiem. Mācītāja svinībās arī pieminēja Intas Augstrozes 90 gadu dzimšanas dienu. Pateicamies Intai par viņas uzticīgo kalpošanu draudzē un Apvienībā.

Šīnī numurā ir divi raksti par Svēto Garu. Pagājušā gada kongresa dienās vairākās Bībeles studijās un pārdomu grupās mācījāmies par to, ko Bībele mums

māca par Svētā Gara darbu, Viņa aicinājumu, un Svētā Gara augli. Vienu rakstu mums sniedz māc. Dr. Pauls Barbins, otro es. Sagatavojot šos rakstus arī patīkamā atmiņā nāca tie brīži, kuŗus pavadījām pagājušā vasarā Bukskauntijas draudzes viesmīlīgajās mājās.

Vēlos minēt redaktora Enoka Biķa un Klāva Zakevicsa rakstu par Liepājas baptistu Ciānas draudzes 122. gada svētkiem. Pateicamies jums abiem par šo rakstu un arī ieteicam lasītājiem sekot saitei, kas ievietota rakstā. Šī saite aizvedīs jūs uz Google lapu *YOU TUBE*, kur ir daudz un dažādas fotogrāfijas un video ieraksti.

Paldies Gatim Ķerim, kas cītīgi meklē un atrod rakstus no Kristīgās Balss vēstures. Ir interesanti lasīt un arī pieminēt tos ticības brāļus un māsas, kuŗus tagad neredzam, bet ticībā gaidām to dienu, kad viņus redzēsim mūžīgā Debesu valstībā.

Pēc nedaudz nedēļām mēs svinēsim Kristus Augšāmcēlšanās svētkus. Kopā varēsim teikt „patiesi, Jēzus Kristus ir augšāmcēlies”. Mūsu ticība mūs vieno. Mūsu Augšāmcēlušais Pestītājs aicina mūs sekot Viņam—patiesībā un mīlestībā—mūsu līdzilvēkiem par svētību—un mūsu Pestītājam par godu, slavu un teikšanu!

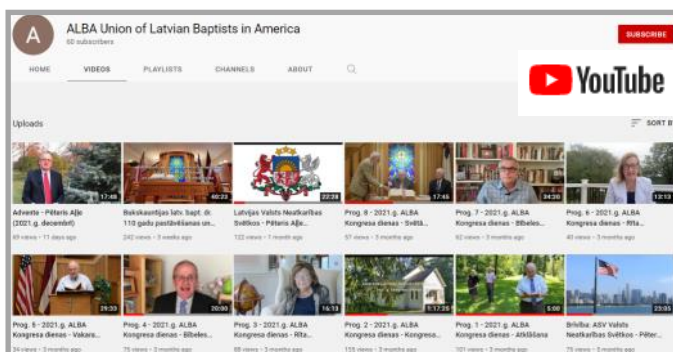
Pēteris Aļļe

Redakcijas kolēģija: māc. Dr. U. Ukstiņš, Enoks Biķis, Pēteris Aļļe.

Vāka Foto: Pēteris Aļļe

Timeklis: www.latvianbaptistsinamerica.org

ALBA YouTube KANĀLS

<https://www.youtube.com/@latvianbaptist>

LAI TAVA GAISMA SPĪD!

Pārdomas gadu iesākot Pāvila vēstule efeziešiem 3:12-15

Māc. Dr. Uldis Ukstiņš

Esam jau pirms trīs mēnešiem iesākuši jaunu gadu, 2025. gadu. Ceturtā daļa no pirmā gadsimta divtūkstošajiem gadiem, šim gadam beidzoties, būs pagājusi. Liekas, ka tas bija tikai vakardien, kad pārkāpām no tūkstoš deviņiem simtiem gadu, divtūkstošajos gados. Mūs tad brīdināja, ka pārkāpjot šo nopietno gadu sliekšni, pasaulē iestāsies haoss, tā sauktais Y2K. Tika sacīts, ka tas nesīs postu datoros un citur, bet šie pareģojumi izrādījās nepareizi.

Ieejot jaunā, 2025 gadā, daudzi no mums to dara ar bažām par to, ko šis gads nesīs. Pamiers Vidējos austrumos ir, šos vārdus rakstot, ļoti nestabils. Turpinājās Israēla cīņa ar apkārtējām arābu valstīm un nav aizmirstami postošie notikumi Gazā, kur desmitiem tūkstoši bērnu ir miruši. Tāpat, pagājušā gada beigās, Vidējos Austrumos sabruka brutālā Bassel I-Assāda diktatoriskā valdīšana Sīrijā. Viss tas liecināja par nepārredzamu rītiedienu. Viss tas liecina par nemieru un nestabilitāti, kuŗu šajā gadā mēs varam sagaidīt.

Foto: Pēteris Aļļe

SATURS

Redakcijas kolēģijas piezīmes – Pēteris Aļļe	2	Brīvībai Kristus mūs ir atsvabinājis — māc. Dr. Pauls Barbins	19
Lai Tava gaisma spīd Māc. Dr. Uldis Ukstiņš	3	76. Dziesmu Diena — Juris Alksnītis	20
Kristus Krusts un Es — māc. Dr. Uldis Ukstiņš	7	Ģirta Stūrmaņa 80. jubilejas apsveikums — Ralfs Augstroze	21
Redzēja un ticēja — Pēteris Aļļe	9	Māc. Dr. Ulža Ukstiņa 80. jubilejas apsveikums — Ralfs Augstroze	22
Dzejas — māc. Oļģerts Cakars ✚, Marta Cakare ✚	11	Ziņojums par ALBA 75. kongresa dienām	24
Ko Jūs Sagaidāt — māc. Valdis Andersons	12	Liepājas baptistu Ciānas draudzes 122. gadadiena — Ievads—Enoks Biķis — Turpinājums—Klāvs Zakevics	24
Svētā Gara solījums, darbs un aicinājums — Pēteris Aļļe	15	Kristīgā Balss no 1990. g. maija—Gatis Ķeris	27

Turpinās kaŗš starp Ukrainu un Krieviju, un tas ieiet bīstamā fāzē, jaunam prezidentam pārņemot varu ņeit ASV. Tāpat, kā rādīja vēlēšanas pagājušā gada novembrī, ASV pilsoņi ir sašķēlušies divās gandrīz vienādās frakcijās, kuŗas nespēj saprast viena otru un kur daudzi ienīst viens otru. Noteikti arī mūsu personīgās dzīves ir skāruši piedzīvojumi, kuŗi ir draudoši mūsu labklājībai un veselībai. Tie ir bijuši: tuvinieku nāve, vai slimības, tāpat vecuma nespēks, kas ir skāris dažus no mums. Sakarā ar visu notikušo, gan pasaulē, gan mūsu personīgās dzīvēs, prasām, ko mums māca Dieva Vārds, sevišķi ņī rīta Rakstu vieta, no apustuļa Pāvila vēstules kolosiešiem 3:12-16.

I

Rakstu vieta sākas ar liecību par to, kas mēs kā kristieši esam. Apustulis raksta: “Tad nu Dieva izredzētie, svētie un mīļotie... (Kolosiešiem 3:12a) Mēs esam pirmkārt Dieva izredzēti ļaudis. Tie ir kristieši, kuŗi tic predestinācijai, ka Dievs no mūŗības viņus izredzējis un nozīmējis glābšanai, ka Dievs no mūŗības ir izredzējis tos, kuŗi tiks glābti un tos, kuŗiem būs jāiet pazušānā, lasot minēto vārdu: “izredzētie” kā predestinācijas mācības apstiprinājumu. Bet tas, ka mēs esam Dieva izredzēti, vēl nenozīmē predes-tināciju. Dievs ir izredzējis glābt tos, kuŗi ir atsaukuŗies uz Viņa aicinājumu Jēzū Kristū, lai tie atstātu grēku ceļus un ticētu Kristum kā savam Glābējam. Jā - tā, ir taisnība, ka mūs neglābj no pazušānas mūsu rīcība, neglābj arī mūsu labie darbi, tad arī ir taisnība, ka mūs glabj mūsu ticība Kristum kā Glābējam

Otrkārt mēs esam svētie. Tas ir grieķu vārds [*haggios*] ar pamata nozīmi: *citādi*. Kādā veidā mēs kā kristieši esam citādi? Mūsu dzīves veids atšķīras no pasaulīgu ļauŗu dzīves veida. Apraksti par to, kādas ir mūsu dzīves raksturīpaŗības kā Dieva izredzētiem ļaudīm, ir sekojuŗos pantos. Kā kristieši mēs dzīvojam svētas dzīves. Mūsu dzīvi iezīmē mīlestība uz tuvāko un kaimiņu. Mīlestība ir mūsu dzīves dominējoŗā īpaŗība.

Svētie nav tikai tie ļaudis, kuŗus katoļu baznīca ir apzīmējusi kā svētos. Nē, Jaunās Derības izpratnē, katram kristietim ir jābūt svētam – ar dzīves veidu atšķirīgu no pasaules ļaudīm ap mums. Pasaulei ir jāredz, ka mēs - kristiesi esam citādi. Nav tā, kā tas bija ar kādu kristīgu jaunieti, kuŗš vasarā aizgāja strādāt meŗa darbos. Kad viņŗš pārbrauca atvaļinājumā mājās, māte vaicāja: “Vai citi tevi neķircināja tavas kristietības dēļ?” “Oh nē!” sacīja jauneklis. “Viņi nemaz nezināja, ka es esmu ticīgais.” Nē, ja mēs esam kristieŗi, tad mēs esam tādēļ svētie. Visi ap mums to zinās, jo mūsu dzīves veids, mūsu vārdi un darbi par to skaidri liecinās.

Image by J F from Pixabay

Treŗais apzīmējums, kuŗu mums dod apustulis Pāvils, ir: “Dieva mīļotie!” Laikam vispazīstamākais pants Bībelē ir Jāņa 3:16: “Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņŗš Savu Vienpiedzimuŗo Dēlu devis...” Mēs esam Dieva mīlēti, bet Dievs mīl arī visu pasauli. Starpība starp mums un pasauli ir tā, ka mēs kā kristieŗi zinām, ka Dievs mūs mīl, un ka pateicībā par Viņa mīlestību mēs mīlam Viņu, paklausām Viņam, mīlot savu tuvāko kā sevi paŗu.

II

Pēc tam, kad apustulis ir rakstījis par to, kas iezīmē mūs kā kristieŗus: esam svēti, izredzēti un mīļoti, viņŗš raksta par to, kā mēs kā Kristus draudzes locekļi dzīvojam: “Tēŗpieties sirsnīgā līdzjūtībā, laipnībā, pazemība, lēnībā un pacietībā.” (Kolosiešiem 3:1b) ņādas ir īpaŗības, kuŗas iezīmē mūs kā Jēzus Kristus sekotājus.

Trāgiskais ir tas, ka sevišķi politikā, daudzu cilvēku dzīves, kuri skaļi klāsta ka ir kristiesi, šīs īpašības ir ar skalu meklējamas. Daudzu politiķu, vai valstviru dzīvēs reti parādās līdzjūtība, laipnība, pazemība un pacietība. Par nožēlu daudzu šo cilvēku dzīvēs parādās taisni pretējais. Neatklājas vis līdzjūtība, bet ir vienaldzība pret otra sāpēm un ciešanām.un vajadzībām, sevišķi ja tie ir mūsu politiskie pretinieki. Daudzu teicamu kristiešu dzīvēs nav redzama laipnība pret otru, bet gan dusmas uz otru. Daudzās dzīvēs neparādās pazemība, bet gan lielīšanās un lepnība. Mēs dzirdam asus un nicinošus vārdus, vērstus pret tiem, kuŗiem mēs nepiekrītam. Mēs dzirdam solījums vilkt pretiniekus tiesas priekšā, darīt viņu dzīvi smagu un neciešamu, kaut sūdzībam nav ne mazākā legālā pamata.

Būs ļaudis, kuŗi sacīs: “Tas, ko apustulis raksta, atiecas tikai uz draudzes locekļiem, uz draugiem.” Bet tā tas nav! Daudzi no mūsu politiskiem pretiniekiem arī ir kristieši, Kristus draudzes locekļi. Bet savā ziņā tas nav nemaz svarīgi, jo šie apustuļa vārdi runā par mūsu atiecībām ar katru no mūsu līdzcilvēkiem. Bībele mums māca, ka: “Dievs mīl pasauli!” Kristus māca mums mīlēt pat mūsu ienaidniekus. Šī Jēzus Kristus mācība, par nožēlu, tiek no daudziem kristiešiem ignorēta un pat noraidīta. Trāgikais ir tas, ka mūsdienu politiskajā gaisotnē šeit ASV, daudzas draudzes un denominācijas ir sašķēlušās pretējās grupās un locekļi pat nav gatavi viens ar otru runāt, kur tad nu vēl viens otru mīlēt. Jēzus Kristus pamācības un arī apustuļa Pāvila raksti radikāli atšķiras no ceļa, kuŗu daudzi ticīgie šodien ir izšķīrušies staigāt.

Trīspadsmītais pants šeit apustuļa Pāvila vēstules Kolosiešiem trešajā nodaļā mums daudz ko māca par to, kā mums būs dzīvot attiecībā uz mūsu līdzcilvēkiem. Apustulis raksta: “Ka jūs cits citu panesat un cits citam piedodat, ja vienam ir ko sūdzēt par otru, tāpat kā mūsu Kungs mums piedēvis, piedodiet jūs! (Kolosiešiem 3:13) Daudzi sacīs: “Šie vārdi neattiecas uz mūsu politiskajiem ienaidniekiem.” Bet, Jēzus lūdza par tiem, kuŗi Viņu piekala pie krusta Golgātā: “Tēvs piedodi tiem, jo tie nezina ko tie dara.” Kad kāds mūs ir ievainojis,

Photo by Hannah Busing on Unsplash

mums pāri darījis, mūs apmelojis, vai apkrāpis, tad ir ļoti grūti piedot. Piedot nenozīmē sacīt: “O.. tas nekas!” Piedot nenozīmē pieņemt otra rīcību kā pareizu. Piedot nozīmē atzīt sāpes, kuŗas otrs mums nesis, bet tomēr piedot. Piedot nozīmē: neturēt atriebības un naida domas sirdī un tās neizvest dzīvē.

Nākošajā 14. pantā no trešās nodaļas vēstulē Kolosiešiem lasām: “Un pāri visam lai ir mīlestība, kas ir pilnības saite.” (Kolosiešiem 3:14) Dieva vārds mums liecina ka Dievs ir mīlestība. Tātad pamata īpašība, kuŗa iezīmē mūsu dzīvi kā Jēzus Kristus sekotājiem ir mīlestība: mīlestība uz Dievu un mīlestība uz tuvāko. Tik daudz ir kristīgo draudžu locekļi kuŗi tieši, vai netieši, noraida šo pamācību. Viņiem patīk norādīt uz Veco Derību, kurā bieži aprakstīta naidīga un atriebības pilna rīcība Israēla tautas dzīvē. Bet Vecā Derība gan apraksta to, kā Israēla tauta rīkojas, bet nekādā ziņā neuzstāda šo rīcību kā piemēru. Kuŗam mums kā kristiešiem būtu jāseko. Jēzus mācīja: “Jūs esat dzirdējuši ka vecajiem ir sacīts, bet Es jums saku: “Jūs esat dzirdējuši ka vecajiem ir sacīts: aci pret aci un zobu pret zobu, bet Es jums saku, jums nebūs pretī stāties ļaunumam. Bet kas tev sit labajā vaigā, tam pagriez otru.” (Mateja ev. 5:38) Tālāk Jēzus Kristus, Kalna svētrunā saka: “Jūs esat dzirdējuši ka ir sacīts, lai jūs savu tuvāko mīlat un savu ienaidnieku ienīstat, bet Es jums saku: Mīliet savus ienaidniekus un lūdziet Dievu par tiem kas jūs vajā.” (Mateja ev. 5:43-44) Tadēļ ka Jēzus to sacīja kristieši nesaka: “O, kas par

stulbu mācību!” Bet daudzi kristieši dzīvo it kā tā būtu stulba mācība. Daudzi ticīgie cenšas izmantot un satriekt savus ienaidniekus, izsmiet un nonicināt viņus.

III

Tur kur mēs kā kristieši dzīvosim tā. kā apustulis Pāvils māca mūsu rakstvietā, šeit trešā nodaļā kolosiesu vestulē, tur Kristus miers būs noteicos mūsu dzīvēs. “Bet Kristus miers lai valda jūsu sirdis, jo tam jūs esat aicināti, kā Viņa miesa. Esat pateicīgi!” (Kolosiešiem 3:12) Enģeļu vēsts Ziemsvētkos bija: “Miers tiem cilvēkiem, kuŗiem labs prāts.”Kā teicām sākumā, mēs dzīvojam nemiera pilnā pasaulē.

Notikumi pasaulē ap mums bieži s mūs satrauc. Tie dara mūsu sirdis nemierīgas. Mēs prasām: “Kur atrast mieru?” Tas ir atrodams paklausībā Dievam, Viņa svētājam Vārdam. Miers ir atrodams tad, kad, kā iepriekš lasījām apustuļa vārdos, mūsu dzīvēs parādās: līdzjūtība, laipnība, pazemība lēnība, un pacietība. Tad, kad mūsu atiecības ar līdzcilvēkiem parādās šīs īpašības, tad valdis miers mūsu sirdīs un mūsu sadzīvē. Tad kad mēs cits citu panesam un cits citam piedodam, kā saka apustulis, tad valdīs miers mūsu atiecībās. Pretēji, tur kur valda nepiedevības gars, kur tiek meklēta attriebība, kā to redzam ASV šodien, tur nav sagaidāms nekas cits kā haoss un nemiers.

Amerikāņiem ir izteiciens: “*No justice, no peace!*” Tur kur taisni tiesas lēmumi tiek sagrozīti un atcelti, tur nevar pastāvēt miers. Par nožēlu, tas notiek pasaulē, un dažkārt arī šajā zemē, kur politiski aizspriedumi ņem virsroku, un noliegta tiek taisnība. Tāda rīcība spilgti tiek aprakstīta Vecajā Derībā, pravieša Āmosa grāmatā. Dievs runa caur pravieti Āmosu uz Israēlu, uz desmit ziemeļu cilšu pilsoņiem: “Meklējiet labo un ne ļauno, lai jūs varētu dzīvot. Ienīstiet ļauno un mīliet labo. Lai pie vārtiem uztur tiesu.” (Āmos 5:15) Lasām iepriekš Āmosa grāmatā, piektā nodaļā: “Vārtos sēdošie (tas ir tiesneši) nīst taisnprātīgo un tiem rieb tie kas runā taisnību.” (Āmos 5:10) Kāds tas traģisks komentārs

par Dieva tautu! Tā tas daudzkārt notiek paaulē un par nožēlu arī šeit Amerikas Savienotajās Valstīs.

Mēs lasām Dieva Vārdu ko runā pravietis Āmos: “Jūs nomācat taisnīgo un ņemat uzpirkšanas dāvanas un nedodat taisnību nabagiem.” (Āmos 5:12b) Arī šodien šeit ASV daudzkārt nabagiem tiek pāri darīts, tiek liegti taisni tiesas spriedumi, jo tie nevar atļauties dārgos, gudros advokātus, lai sevi aizstāvētu un izteiktu savas sūdzības. Miers pasaulē būs tur, kur valdīs taisnība. Israēla desmit ziemeļu ciltis aizmirsā taisnību, pielūdza bagātību un varu un gāja bojā zem Asīrijas zābaka un zobena. Āmosa soda draudi, ko Dievs tam lika sludināt, piepildījās. Israēls tika iekarots, un tauta tika aizvestā gūstā. Zeme tika izpostīta!

Beidzamais vārds mūsu šī rīta Rakstu vietā runā par to, kur atrast taisnības ceļu, Dieva ceļu, kas mūs svētīs un sargās mūsu gaitas, gan personīgā dzīvē, gan valsts dzīvē. Tā lasām apustuļa liecībā: “Kristus Vārds lai bagātīgi mājō jūsos, pamāciet un paskubiniet cits citu visā gudrībā.” (Kolosiešiem 3:16) Pasaule savā gudrībā ir pagriezusī muguru Dievam un Viņa vārdam. Tādēļ, kā apustulis saka citā Rakstu vietā, Dievam patīkās glābt cilvēkus ar: “ģeķīgu” sludināšanu. Tā ir sludināšana, kas pasaulei liekas ģeķīga. Pasaule saka: “*Might makes right!*” (*Vara nosaka kas ir pareizi!*) Pasaule māca,

Foto: Pēteris Aļļe

ka vara nosaka, kas ir patiesība, bet mēs ticīgie zinām, ka Dievs ir Tas, kurš nosaka, kas ir patiesība.

Uz musu lūpām, kā kristiešiem, ir vienmēr slavas dziesma mūsu Dievam. Šī mūsu dziesma ir mīlestības un žēlastības dziesma, tajā nekad nav atreibības motīvu, kādus dzirdam bieži pasaulē un šajā zemē. Pasaule bīstas un apbrīno diktatorus, kā Putinu, Krievijā, Xi Jin Ping Ķīnā un citus diktatorus. Kā kristieši mēs zinām ka viņu laiks ir ierobežots, ka viņu bojā eja ir droša. Tie kuŗi viņus cildina un apbrīno, saņems to pašu sodu, kā šie brutālie valdnieki. Vēsturē redzam daudzus, kuŗi bija kādreiz vareni un spēcīgi, kuru priekšā pasaule bailēs klanījās. Mēs šodien redzam viņus iznīcinātus. Spēcīgi diktatori, kā Hitlers, kā Musolīni, kā Sadams Huseins un nupat Sīrijas valdnieks Assad Hasads, kuŗš bija spiests bēgt pie cita brutāla valdnieka, Vladimira Putina, lai glābtu dzīvību, saņem savu

taisno sodu. Ja sods šos brutālos valdniekus neskaŗ šajā pasaulē, tad tas viņus gaida mūžībā. Dieva soģa kērsla priekša tie tiks nosodīti uz mūžīgiem laikiem, mūžīgā nāvē!

Mēs šajā 2025. gadā pielūdzam Jēzu Kristu un paklausām vēstij, ko Jaunā Derība māca par Viņu. Jaunā Derība māca, ka Viņš ir Kristus tas Kungs. Tā mēs dzirdam apustuli Pāvilu uz mums sakām mūsu Rakstu vietas nobeigumā: “Visu, ko dariet, vārdos vai darbos, to visu dariet Kunga Jēzus Kristus Vārdā, pateikdamies Dievam Tēvam caur Viņu.” (Kolosiešiem 3:15) Dzīvosim mēs šādi, kā apustulis mūs mudina, šajā Dieva žēlastības dotajā gadā. Dzīvosim mēs paklausībā un pateicībā mūsu Kungam Jēzum Kristum!

māc. Dr. Uldis Ukstiņš

KRISTUS KRUSTS UN ES

Pārdomas pirmajā ciešanu laika nedēļā. 32. Psalmis

Māc. Dr. Uldis Ukstiņš

1) Šis gada laiks, pirms Lielās Piektdienas un Lieldienām, tiek apzīmēts kā Gavēņa laiks, vai Ciešanu laiks. Tas ir nosaukts kā Gavēņa laiks, jo mēs tiekam aicināti nolikt pie malas mūsu ikdienas rūpes un tādus darbus, kā ēdienu gatavošana, un vērst savus skatus vienīgi uz Jēzu Kristu un Viņa krustu. Mūsu dienās daudzi gavē dažādos veidos, bet ne tā, lai izceltu Kristu, bet lai pievērstu uzmanību sev, cik tie izskatīgi. Jēzus nosodīja farizeju gavēšanu, it kā reliģisku gavēšanu, jo tie darīja to, lai ļaudīm rādītos. Viņš mudināja, gavējot to darīt slepenībā, vēŗšot savu skatu uz Dievu, ne uz līdzcilvēkiem.

Šis Gavēņa laiks ir tāds laiks, kad mēs vēŗšam savu skatu uz krustu, lai prasītu Dievam, vai mūsu dzīve Viņam ir patīkama? Mēs prasām mūsu Kungam, vai mēs esam bijuši akli pret kādu savu grēku? Mēs prasām: Vai mēs esam bijuši neŗūtīgi pret to, ka mūsu rīcība iespējami ir sāpinājuši otru un Dievu.

Šis Ciešanu laiks sevišķi aicina mūs izsūdzēt Dievam savus grēkus. Šajā Ciešanu laikā mums ir vajadzīģs grēku noģēlas “rūgtums” Tā mēs dziedam: *Kāds rūgtums grēku noģēlā, kāds pestīšanā prieks.* Bet mēs arī zinām ka Jēzus gāja sāpju ceļu, ne lai glorificētu sāpes un ciešanas, bet lai salauztu grēka varu mūsu dzīvē, tavā un manā dzīvē. Kristus atnesa pestīšanu un līdz ar to arī prieku par uzvaru, kas no Viņa pie krusta tika veikta, salauģot grēka un nāves varu.

Grēks un tā sekas: ļaunums, ciešanas, sāpes un nāve, labā un visspēcīgā Dieva radītā pasaule – tas viss ir mums liela mistērija. Tas liek daudziem cilvēkiem apšaubīt un pat nolieģt Dieva eksistenci. Mēs, kuŗi esam piedzīvoģuģi grēku piedošanu Kristū, apzināģmies, ka bieģi tieģi sāpes, bēdas, slimības, vai pat kāda tuvinieka nāve, mūs ir dzinuģas tuvāk Dievam un dziļāk ticībā. Tādēģ, pa spīti ļaunumam un tumsai šajā pasaulē, mēs varam tomēr priecāģties

Photo by [Aaron Burden](#) on [Unsplash](#)

un gaviļēt. Mēs dziedam: ***Kristus gāja sāpju ceļu un arī mums ir jāiet tas!***

Jēzus Kristus pie krusta guva uzvaru par grēku un nāvi. Mums ticībā pieder Viņa uzvara! Viņš aicina mūs vārdos un darbos būt lieciniekiem šai uzvarai. Tā izsūdzot savu grēku un piedzīvojot Dieva piedošanu, mēs ar mūsu dzīvi, kā ticīgie, apliecinām, kāds pestīšanā ir prieks. Tā šis Ciešanu laiks, šis Gavēņa laiks, aicina tevi un mani raudāt ne tikai bēdu asaras par mūsu grēkiem, bet aicina mūs arī liet prieka asaras par to, ka mēs esam Jēzū Kristū saņēmuši grēku piedošanu. Šis Gavēņa laiks aicina mūs izsaukties: “Aleluja! Slava Dievam mūžīgi!”

2) Grēks ir definējams kā nepaklausība Dievam. Tādēļ vienīgi Dievs ir spējīgs grēkus piedot. Rakstu mācītājs pareizi reiz sacīja Jēzum, ka vienīgi Dievs var piedot grēkus bet nepareizi nosauca Jēzu par Dieva zaimotāju, jo Viņš bija sacījis uz triekas ķerto ***“Tavi grēki ir piedoti!”*** Rakstu mācītājs nevietā dusmojās, jo nesaprata, ka Jēzus, būdams pilnīgs cilvēks, tomēr arī ir pilnīgs Dievs. Jā, svētīgs ir tas cilvēks, kuŗam Dievs piedod, kuŗam pārkāpumi piedoti, kuŗam grēki nolīdzināti. Grēks ir pārkāpums pret Dieva likumu, nepaklausība šim likumam. Grēks ir novēršanās no Dieva ceļa, sacelšanās pret Dievu. Grēks ir tas, ka noiet no taisnā, šaurā, ceļa, kas ved uz dzīvību un uziet uz platā ceļa, kas ved uz pazušanu. Dievs piedod, Dievs aizmirst un Dievs apklāj, tavus grēkus, saka Psalmists šajā 32. Psalmā. Mēs lasām: **Es atzinos savā grēkā un neslēpu savu vainu, es teicu: atzišos Kungam savos noziegumos.**

Tad tu man priedevi manu grēku vainu. (Psalmi 32:5) Grēks ir smaga nasta, kuŗa mūs nospiež, nospiež mūsu plecus, noliec mūs zemu. Grēks ir nepaklausīt Dieva Vārdam, kas māca mums mīlēt Viņu pāri visam un mīlēt mūsu tuvāko kā sevi pašu.

Grēks atstāj uz mums iespaidu, gan garīgi, gan arī fiziski. Ārsti saka, ka viņu prakse rāda, ka ap 80% no visām slimībām ir psihosomātiskas (*psychosomatic*). Šis vārds nāk no diviem grieķu vārdiem: prāts (*psyche*) un miesa (*soma*). Mūsu prāts iespaido mūsu ķermeni, iespaido mūsu fizisko labsajūtu. Dažkārt tas tieši redzams, kā galvas sāpes, vēdera sāpes nāk no stresa. Citreiz saikne nav tik tieša, bet arī tad mūsu garīgais noskaņojums iespaido mūsu veselību. Grēks dara mūs burtiski slimus.

Dzīvot grēka žņaugos ir grēku noliegšana. Piemēram, pirms alkoholiķis var atmett dzeršanu tam ir jāatzīstas sev un citiem, ka viņš ir alkoholiķis, ka alkohols to tur savā varā. Viņš ir alkohola vergs. Viens no svarīgiem soļiem AA (*alcoholics anonymous*) ir atzīt “Es esmu alkoholiķis.” Tā tas ir ar katru grēku. Ja mūsu grēks ir tenkošana, tad pirms to varam pārvarēt, tas mums ir jāatzīst. Ja mūsu grēks ir mantkārība, tad lai to pārvarētu, mums tas jāatzīst, ka es esmu mantkārīgs. Psalmists saka: svētīgs tas cilvēks, kuŗa sirdī viltības nevaids, kurš atzīst to, kas notiek viņa dzīvē, kurš nevēlas to attaisnot, nevēlas noliegt savus grēkus. Cilvēks skaidri atzīst: “Es esmu grēcinieks, es esmu grēkojis.” Ciešanu laiks aicina katru vienu no mums izsūdzēt mūsu grēkus Jēzum Kristum un lūgt no Viņa piedošanu. Tad mēs arī dzirdēsīm Jēzu Kristu sakām uz mums: “Tavi grēki ir piedoti.”

māc. Dr. Uldis Ukstiņš

Foto: Pēteris Aļļe

„REDZĒJA UN TICĒJA”

Pārdomas Kristus Augšāmcēlšanās Svētkos — Jāņa ev. 20:1-8

Pēteris Aļļe

Lieldienu rītā daudzi pulcēsies lai svinētu Kristus Augšāmcēlšanās svētkus. Mūsu draudzē, dievkalpojumu iesākot, draudzes mācītājs teiks “Kristus ir augšāmcēlies!” un draudze vienā balsī atsauksies: “Patiesi, Kristus ir augšāmcēlies!”. Pēc tam mēs vienosim balsis, dziedot skanīgas draudzes dziesmas. Mūsu vienotās balsis apliecina mūsu ticību, pateicību Dievam, mūsu Pestītājam un Glābējam. Mēs kopā apliecinām mūsu ticības pamatu, ka Jēzus Kristus ir augšāmcēlies.

Jāņa evaņģelija 20. nodaļa apraksta agro rītu, kad Marija Magdalēna un Pēteris un viens cits māceklis ieradās pie tukšā kapa.

„Pirmajā nedēļas dienā agri no rīta, kad vēl bija tumsa, Marija Magdalēna nāk pie kapa un redz akmeni no kapa noveltu. Tad viņa skriešus dodas pie Sīmaņa Pēterļa un otra mācekļa, ko Jēzus mīlēja, un saka tiem: "Viņi To Kungu no kapa paņēmuši, un mēs nezinām, kur viņi To nolikuši." Tad Pēteris un otrs māceklis devās turp un nāca pie kapa. Bet abi divi skrēja; un otrs māceklis skrēja ātrāk par Pēteri un pirmais nonāca pie kapa. Viņš noliecās un redzēja autus tur noliktus, bet pats neiegāja. Pēc tam, viņam sekodams, nāk arī Sīmanis Pēteris; Viņš ieiet kapā un redz autus noliktus un sviedrautu, ar ko Viņa galva bija apsegta, nevis pie pārējiem autiem noliktu, bet atsevišķi satītu savā vietā. Tad arī otrs māceklis iegāja, kas pirmais pie kapa bija nācis, redzēja un ticēja.”

Marija Magdalēna mums ir pazīstama no Lūkas ev. 8. nodaļas 2. un 3. panta. “Marija, saukta Magdalēna, no kuŗas bija izgājuši septiņi ļauni gari, un Joanna, Hēroda nama uzrauga Kūzas sieva, Zuzanna un daudz citu sievu, kas no sava padoma Viņam gādāja uzturu.”

Jēzus bija Mariju Magdalēnu brīnišķīgā veidā dziedinājis – izdzēstot ļaunos garus. Šī pati Marija tagad bija ieradusies pie kapa, un redzēja, ka akmens no kapa bija novelts. Viņas pirmā doma, kuŗu

Pēteris Aļļe ar dzīvesbiedreni Sarmīti

Foto: Autors

viņa ziņoja Pēterim un otram māceklim, nebija pareiza, jo viņa teica: “viņi to Kungu no kapa paņēmuši”.

Pēteris un otrs māceklis gāja, lai paši redzētu. Viņi steidzās – skrēja – un otrs māceklis tur nokļuva pirmais. No sākuma viņš neiegāja kapā. Pēteris iegāja pirmais. Jēzus nebija kapā. Tur bija nolikti kapa auti – satīti – un katrs savā vietā.

Tad otrs māceklis iegāja kapā. Otrs māceklis bija Jānis, kas šo evaņģēliju uzrakstīja. Mēs lasām, ka Jānis “redzēja un ticēja”.

Vēlāk 20. nodaļā mēs lasām šos vārdus 31. pantā: “Bet šīs ir rakstītas, lai jūs ticētu, ka Jēzus ir Kristus, Dieva Dēls, un lai jūs, pie ticības nākuši, dzīvību iegūtu Viņa Vārdā.”

Jānis redzēja un ticēja. Viņš saprata, ka Jēzus Kristus ir patiešām augšāmcēlies.

Mēs neesam paši ar savām acīm redzējuši, bet mēs ticam. Jēzus par tiem, kas tic, lai gan paši nav redzējuši, saka tā: “Svētīgi tie, kas neredz, un tomēr tic!” (Jāņa ev. 20:29)

Mums ir labi atcerēties, ka Kristus augšāmcēlšanās ir viens no mūsu ticības pamatiem. Pāvils 1. vēstulē Korintiešiem apraksta mūsu ticības pamatus ar šiem

vārdiem: “Un, ja Kristus nav uzmodināts, tad veltīga ir jūsu ticība, tad jūs vēl esat savos grēkos. Tad arī tie ir pazuduši, kas Kristū aizmiguši.”

Ja Kristus nebūtu augšāmcēlies, tad mums nebūtu nekāda cerība, ka nāves vara ir uzvarēta. Kristus augšāmcelšanās ticīgiem dod drošu pārliecību, ka arī mūsu miesīgie ķermeņi taps pārveidoti no iznīcīgās formas neiznīcīgā (1. Kor. 15:52 -53). Atskanēs bazīle, un mirušie tiks uzmodināti neiznīcībā, un mēs tapsim pārvērsti. Jo tam, kas šeit iznīcīgs, jātērpjas neiznīcībā, un tam, kas šeit mirstīgs, jātērpjas nemirstībā.

Kāds būs mūsu nemirstīgais ķermenis? Daudzi par to ir rakstījuši un domājuši. Mēs zinām, ka šis ķermenis būs pārveidots, piemērots mūžīgai dzīvībai Dieva Debesu valstībā.

Kādā veidā šīs patiesības var mūsu domas un dzīves ietekmēt?

- Mūsu sirdis lai ir pilnas ar pateicību un ar prieku.
- Mēs no jauna vērsām mūsu skatus uz Jēzu Kristu un Viņa krusta nāvi un augšāmcelšanos.

Un, mēs paturam prātā šos vārdus no Pāvila 1. Vēstules Korintiešiem 15:58 “Tad nu, mani mīļie brāļi, topiet pastāvīgi, nešaubīgi, pilnīgāki Tā Kunga darbā vienumēr, zinādami, ka jūsu darbs Tā Kunga lietās nav veltīgs.”

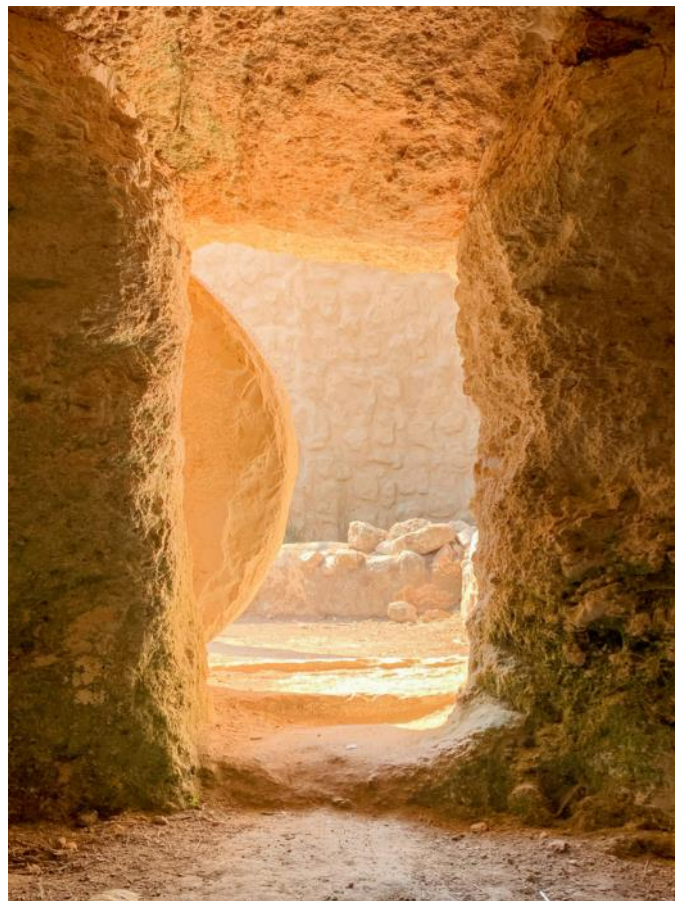

Photo by Pisit Heng on Unsplash

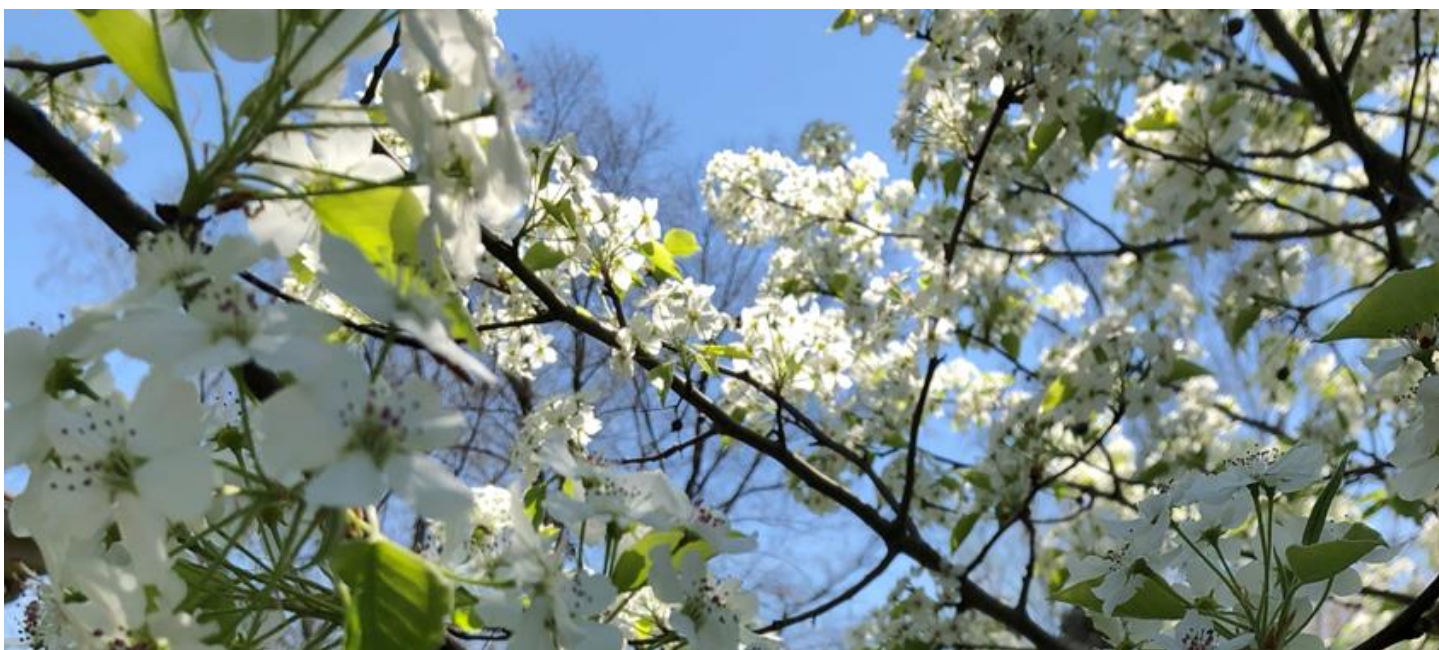

Foto: Pēteris Aļļa

CIEŠANU LAIKĀ

māc. Oļģerts Cakars † — Marta Cakare †

PŪPOLU SVĒTDIENĀ

Oļģerts Cakars

Šodien?

Tā ir fona iegleznošana
ar gaišām krāsām,
lai tumsa izceltos,
lai sāpju vaids
no Oziannas klaigām
izdalītos asāk.

... apaļš kā pūpols...

mēs sirdi mīkstu

un maigu ceram,

īsti nespēdami

gavilēt Dāvida Dēlam.

Dziesma kā ērkšķis sprūst kaklā.

Vakarā gaŗu ēnu

met Lielās piektās krusts.

ĢETZEMANĒ

Oļģerts Cakars

Olīvu dārzs

pret kalnu kāpj naktī.

Koki sausām saknēm lauzušies

klints spraugu birzās.

Cik gadī un paaudzes

ir čemuraino zaru klāstā

augļus lūkojušas?

Mezglainie zari klusē.

Cilvēki guļ, izņemot to vienu.

kas lūdz:

“Lai notiek Tavs prāts!”

Vai pat zari tiecas

lūgšanā sakļaut mezglainās rokas?

Lūdzēja pieri – klāj asins lāses!...

LIELĀ PIEKTĀ

Marta Cakare

Putns zināja,

ka jāpaliek klusu

brīdī, kad Pestītājs mirst.

Saule zināja,

ka jāaizsedz vaigs,

brīdī, kad Pestītājs mirst.

Zeme zināja,

ka jāatver kapus

brīdī, kad Pestītājs mirst.

Cilvēks – nezināja

ne toreiz, ne šodien,

ka viņa Pestītājs mirst,

krustā piesists mirst.

AR GALVU NOLIEGTU

Oļģerts Cakars

Ar galvu noliegtu es Tavā ptiēšā stāvu,

mans Kungs un Dievs, mans Pestītāj,

kā atmaksāt man Tavu krusta nāvi,

kad vienaldzīgās rindās manas dienas stāj?

Nav samaksas par mīlestību,

nav it nekā, ko lielam Dievam dot...

Es sīvu sevī jūtu paša gribu,

tik grūti vainas nožēlot.

Bet tomēr Tava augšā celtā roka,

ko šķēlis manu grēku smagums spīvs,

kā maigā mājienā tā manu ceļu loka

uz augšu – Dievā, tur kur cilvēks brīvs.

Es stāvu Tavā priekša galvu liektu,

mans Kungs un Dievs, mans Pestītāj,

un tveŗu roku, mīlestībā sniegtu,

Kungs, mani vienu tumsā neatstāj!

KO JŪS SAGAI DĀT

Pārdomas Kristus Augšāmcēlšanās Svētkos

Māc. Valdis Andersons

Esmu drošs, ka daudziem no jums, tāpat kā man, ir gadījusies šāda situācija:

Jums ir jautājums par maksājumu. Jums ir jautājums par jūsu kredītkarti. Jums ir problēma ar mobilo tālruni.

Tāpēc jūs piezvaniet klientu apkalpošanas numuru, un tur jums saka: "Nospiediet 1", "Nospiediet 2" vai "Palieliet uz līnijas". Un tad jūs gaidāt un gaidāt, klausoties mūziku, kuru nekad paši nebūtu izvēlējušies.

Vai varbūt ir piecas iespējas, jūs diemžēl apjukumā izvēlaties nepareizo, un atkal atgriežaties sākumā.

Cik gan labi būtu, ja otrā galā būtu cilvēks, ar kuru tiešām vēlējāties runāt, bet viņa tur nav, vai varbūt viņš runā pavisam citā valodā.

To ko sagaidām un ko patiesībā saņemam, bieži vien ir divas pilnīgi atšķirīgas lietas.

Kad mūsu meita Ilze bija pavisam maza, mēs apmeklējām kapus, un es viņai rādīju kur viņas mirušie radnieki ir apbedīti.

"Šeit ir vecmāmiņa, kuru tu nekad nesatīki; te ir otrie vecvecāki. Tur ir mans tēvocis..."

Viņa atbildēja: "Bet te neviena nav."

To es nebiju sagaidījis. Man bija liels pārsteigums.

Tieši tāds pats piedzīvojums bija sievietēm, kuŗas Lieldienu rītā, devās uz vietu, kur Jēzus bija apglabāts. Agri svētdienas rītā viņas gāja uz kapu, nesot līdzī smaržīgas eļļas Jēzus miesas izešanai. Viņas bija redzējušas, ka Jēzus mira pie krusta un zināja, ka liels akmens bija nolikts kapa durvīm priekšā. Piektdienas vakarā Jēzus bija apbedīts, taču sestdienā neko nedrīkstēja darīt, jo bija svētā diena. Bet, kad viņas tur svētdienā nonāca, akmens bija

Māc. V. Andersons ar dzīvesbiedreni Silviju Foto: Autors

novelts malā, un pie kapa sēdēja jauns vīrietis baltā apmetnī. Viņš nebija pārsteigts, redzot sievietes, bet viņas bija tiešām nobijušās. Viņš viņām teica: "Nebaidieties! Es zinu, ka meklējat Jēzu no Nācaretes, kas tika sists krustā. Viņš ir augšāmcēlies! Viņš šeit nav!" (Mateja 28:5-6)

Kas par brīnumu! Kā vispār to varam izskaidrot un saprast?

Pirms mēs varam izprast Jēzus augšāmcēlšanos, mums jāiedziļinājas tajā, ko šīs sievietes piedzīvoja. Mums ir jāizjūt viņu bailes un pārsteigumu, viņu neizpratni un sajūsmu tajā agrajā svētdienas rītā kad viņām pateica, ka mīļotā kaps, kuŗu gāja apciemot ir tukšs!

Pirms mēs varam sākt izprast Jēzus augšāmcēlšanās brīnumu, mums ir jāieņūtas sieviešu pieredzē šajā agrā svētdienas rītā.

Mums ir jāizjūt viņu bailes un apjukums, satiekot eņģeli un dzirdot satriecošo vēsti, ka tas, ko viņas mīlēja, ir augšāmcēlies no mirušajiem.

Mēs dzirdējam faktus par to, kas notika augšāmcēlšanās laikā:

- Laiku
- Dienu
- Sagatavošanās detaļas
- Problēmu ar akmens novākšanu
- Faktisko akmens novākšanu
- Atkārtotu apstiprinājumu, ka Jēzus miesa ir pazudusi.

Šī augšāmcelšanās patiešām notika reālā vietā, reālā kalendāra datumā.

Taču tas nav pietiekami.

Ticība tam, ka Jēzus augšāmcelās, ir bez vērtības, ja mēs nesaprotam, ko tas nozīmē.

Citādi, Lieldienu stāsts ir tikai priecīgas beigas skumjam stāstam.

Jēzus tika krustā sist – cik traģiski, cik netaisnīgi, cik šausmīgi. Bet Viņš augšāmcelās – tas jau ir labi.

Nē tā jau nav. Dievs apgāž cilvēku cerības un mūs pārsteidz – neviens virs zemes sagaidīja, ka Jēzus augšāmcelties šajā svētdienas rītā.

Sievietes stāstā ir pārbijušās, ne tikai tāpēc, ka viņas ir piedzīvojušas šoku, ne tikai tāpēc, ka viņas redzēja eņģeli, bet tāpēc, ka viņas ir liecinieces tam, kā Dievs dara kaut ko brīnumainu un negaidītu.

Nav brīnums, ka viņas izjūt bailes, šausmas, izbrīnu un satraukumu.

Ja mēs neizjūtam šo satricinājumu arī paši, iespējams, mēs nekad neesam īsti izpratuši augšāmcelšanās nozīmi.

Lieldienu vēsts ir dzīvības vēsts un dzīves pārbaudījumi ir daļa no tā. Mēs visi piedzīvojam ikdienā sāpes un grūtības, bet Dievs mūs no tām izglābj. Kad domājam, ka viss ir beidzies, Dievs rada jaunu sākumu.

Katrs sarežģījums, katra sāpīgā attiecība, katrs slimības vai vecuma izaicinājums, katra eksāmena neveiksme un katrs konflikts darbā vai skolā dod

iespēju pieredzēt jaunu dzīvi.

Kad šķiet, ka dzīve sabrūk, tas nenozīmē, ka esat kļūdījušies; Dieva nodoms ir dāvāt mums jaunu dzīvi pat haotiskā pasaulē.

Dieva nodoms ir dot mums iespēju piedzīvot jaunu dzīvi, kamēr joprojām dzīvojam sarežģītā pasaulē.

Tas nozīmē, ka nekas, ko dzīve var mums uzvest, nevar būt mūsu beigas. Dzīves apstākļi var mūs aprakt, bet atkal un atkal Dievs nāk pie mums un mūs no tām izceļ.

Tas ir Lieldienu vēstījums.

Tā ir Dieva spēka un mīlestības izpausme.

Tā ir tikpat patiesa, cik vienkārša.

Šī patiesība runā skaļāk nekā mūsu apbedījumu realitāte.

Ir tik daudz veidu, kā mūsu dzīve var tikt aprakta:

- skumjas un bēdas,
- nāve un zaudējums,
- bailes un trauksme,
- perfekcionisms,
- dusmas,
- vainas apziņa,
- nožēla,
- aizvainojums,
- sevis nicināšana,

lietas, ko esam darījuši, un lietas, ko esam atstājuši neizdarītas.

Tie ir akmeņi, kuri aizšķērso mūsu ceļu. Šie akmeņi iezīmē veidus, kā esam piedzīvojuši nāvi – vai nu fiziski, emocionāli, vai garīgi.

Pie katra akmens mēs jautājam: "Kas novels šo akmeni? Kas darīs manā vietā to, ko es pats nespēju?" Tas ir tas pats jautājums, ko trīs sievietes prasīja, ejot pie kapa.

Patiesībā tas nav tikai jautājums – tas ir apgalvojums par viņu dzīvi un ko viņas sagaidīja. Viņu dzīve bija aprakta zaudējumā, sāpēs un nāvē, un viņas gaidīja,

ka tā tas arī paliks.

Viņas sagaidīja akmeni, kas ir par daudz liels un pārāk smags, lai viņas varētu to novelt.

Cik bieži mēs dzīvojam, ne tikai gaidot, ka tiksīm aprakti, bet arī gaidot, ka paliksīm aprakti. Mēs pārāk ātri aizmirstam, ka katram apbedījumam ir savas Lieldienas. To sievietes atklāja, tiklīdz pacēla acis. Akmens, kas aizšķērsoja viņu ceļu, jau bija novelts.

Tāpēc mēs katru gadu atkal un atkal pulcējamies baznīcā Lieldienu svētdienā. Mēs vēlamies:

- zināt, ka mūsu kapu akmeņi ir novelti,
- atkal dzirdēt stāstu un atcerēties, ka kaps ir atvērts un tukšs,
- zināt, ka arī mēs esam izcelti no kapa,

dzirdēt vēlreiz vārdus: "Kristus ir augšāmcēlies!"

Šie vārdi nes cerību, dzīvību, augšāmcelšanos. Viss ir mainījies. Mēs esam jauni ļaudis.

Atcerieties akmeņus, kas ir aizšķērsojuši tavu ceļu. Kristus ir augšāmcēlies, un tie ir noņemti. Nosauc vārdā savus mīļos, kas ir aizgājuši. Kristus ir augšāmcēlies, un viņi ir izcelti no kapa. Kristus ir augšāmcēlies, un tev ir piedots. Kristus ir augšāmcēlies, un tu esi mīlēts.

Noņemts, izcelts no kapa, piedots, mīlēts. Šie ir Dieva Lieldienu vārdi mums – ne tikai šodien, bet katru dienu.

Dievs jau no paša sākuma ir īstenojis pestīšanas, cerības un mīlestības vārdus saviem ļaudīm.

Šodien Jēzus piedāvā tev savu neapglabāto dzīvi, kas pie mums nāk dažādos veidos.

1. Tu pārvari rūgtumu un dusmas, izlīgstot ar citu cilvēku. Tā ir dzīve, kas nav aprakta.
2. Tu skaties uz pasauli un raudi līdzjūtībā par tās sāpēm. Tā ir dzīve, kas nav aprakta.
3. Tu atbildi uz citu skarbiem vārdiem vai rīcību ar piedošanu, nevis ar saviem skarbiem vārdiem vai

rīcību. Tā ir dzīve, kas nav aprakta.

4. Tu mīli bez bailēm, neko netaupot, piedāvājot visu, kas tu esi un kas tev ir. Tā ir dzīve, kas nav aprakta.

Tu izjūti jaunu Jēzus klātbūtnes apziņu – realitāti un saikni, kas pārsniedz ticības robežas. Tā ir dzīve, kas nav aprakta.

Ja Kristus ir augšāmcēlies, tad arī mēs esam augšāmcēlušies.

Šī jaunā diena ir arī mūsu diena – Dieva svēto un neapglabāto ļaužu diena.

Tās trīs sievietes, kuras agri no rīta pirmajā nedēļas dienā devās uz Jēzus kapu, sagaidīja sastapt lielu akmeni, kas aizšķērsoja ieeju kapā – šķērslis, kas bija pārāk liels viņu spēkiem. Bet, kad viņas tur nonāca, Dievs jau bija par to parūpējies.

Bieži vien dzīvē mēs pavadām daudz laika, velti raizējoties par lietām, kas nekad nenotiek, vai kuras mums nekad nav jāpiedzīvo.

Dievs ir gājis mums pa priekšu, sagatavojis ceļu un novēlis akmeni.

Šī ir Lieldienu rīta mācība, kura bieži paliek nepamanīta, dzirdot apbrīnojamo vēsti par Jēzus augšāmcelšanos.

Labāk neraizēsimies kā mēs novelsim akmeņus, kas šķiet pārāk lieli, smagi un nepaceļami, kā mēs tos pārdzīvosim, kā mēs visu atrisināsim bet mācīsimies no šo sieviešu pieredzes – uzticēties Dievam attiecībā uz mūsu nākotni.

Vēl viena svarīga lieta: evaņģēlija autors Marks nosauc aculieciniekus – trīs sievietes (Mariju Magdalēnu, Mariju, Jēkaba māti, un Salomi). Ir īpaši interesanti, ka viņš izvēlējās minēt tieši sievietes, jo senajās kultūrās sieviešu liecības netika uzskatītas par uzticamām.

Un tomēr – sievietes ir pirmās, kas dzird par augšāmcelto Jēzu un pirmās, kas izplata šo vēsti.

Jēzus Labo Vēsti vēstītāji neievēro sava laika aizspriedumus un skaidri pasaka, ka pirmās aculiecinieces bija trīs sievietes. Kāpēc? Tāpēc, ka tā bija patiesība.

Tā bija kultūra, kurā sievietēm, tāpat kā vergiem, ārzemniekiem un bērniem, nebija tiesību. No viņām tika sagaidīts, ka viņas klusēs.

Un atkal, kā tas bieži notiek ar visu, kas saistīts ar Jēzu, pieņemtie priekšstatī visi tiek apgāzti.

Augšāmcēlušais Jēzus neizceļ nevienu pāri citiem. Augšāmcēlušais Jēzus joprojām rūpējas par slimajiem, sēž kopā ar tiem, kurus neviens cits nevēlas pieņemt un mīl tos, kas Viņu ienīst un nodod.

Un, kad mēs saprotam, ka šīs lietas notiek arī šodien, tad pēkšņi mums ir ko teikt par augšāmcēlušo Jēzu mūsdienu pasaulē.

Mēs varam runāt par to, kā augšāmcēlušais Jēzus ir dzīvs un darbojas mūsu vidū:

- ikreiz, kad kāds kalpo savam tuvākajam,
- ikreiz, kad kāds mīl savu ienaidnieku,
- ikreiz, kad tiek izvēlēta nevardarbība pār vardarbību,

ikreiz, kad naida priekšā kāds nostājas mīlestības pusē.

Tās ir visas vietas, kur Jēzus ir augšāmcēlies.

Lieldienu prieks rodas, kad mēs dalāmies ar citiem ar Labo Vēsti par augšāmcēlšanos:

- cerība tur, kur ir izmisums,
- prieks tur, kur ir bēdas,
- mīlestība tur, kur ir vienaldzība,
- uzticēšanās tur, kur ir bailes,

un pāri visam – jauna dzīve.

Tas, ko mēs sagaidām, un tas, ko patiesībā saņemam, bieži ir divas dažādas lietas.

Jēzus mīlestībā ir vairāk, nekā mēs sagaidām, un ar Jēzu mēs vienmēr saņemam vairāk, nekā ceram un vairāk nekā esam nopelnījuši.

SVĒTĀ GARA SOLĪJUMS, DARBS UN AICINĀJUMS

Pēteris Aļļe

Pagājušā gada kongresa dienās virstēma bija "Svētais Gars un uguns". Mācījāmies par Svētā Gara darbu mūsos un draudzē.

Šinī Bībeles studijā mēs pārdomāsim **Svētā Gara solījumu, Svētā Gara darbu un tad Svētā Gara aicinājumu.**

Svētais Gars ir viena no Trīsvienīgā Dieva personām.

Bībeles pirmajos pantos mēs lasām: "Iesākumā Dievs radīja debesis un zemi. Bet zeme bija neiztaisīta un tukša, un tumsa bija pār dziļumiem, un Dieva Gars lidinājās pār ūdeņiem. Un Dievs sacīja: "Lai top gaisma." Un gaisma tapa." (1. Mozus grāmata 1:1-3)

Jaunajā Derībā ir atgādinājumi par Trīsvienīgo Dievu - Tēvu, Dēlu un Svēto Garu.

Viens atgādinājums ir Mateja ev. 28:18-20: "Un Jēzus piegāja pie tiem un uzrunāja tos, sacīdams: "Man ir dota visa vara debesīs un virs zemes. Tāpēc eita un darait par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā, tās mācīdami turēt visu, ko Es jums esmu pavēlējis. Un redzi, Es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam."

Svētais Gars ir persona. Bībelē Svētais Gars apzīmēts kā "viņš" (Jāņa ev. 16:7)

Svētā Gara Solījums

Neilgi pirms Savas krusta nāves Jēzus uzrunāja savus mācekļus. Viņa vārdus mēs lasām Jāņa ev. 14., 15., 16. un 17. nodaļās. Jēzus paskaidroja saviem mācekļiem, ka Viņš ies krusta nāvē, un ka Viņš vairs

nebūs šinī pasaulē, bet aizies pie Tēva. Jēzus arī paskaidroja mācekļiem, ka Dievs sūtīs Aizstāvi:

“Un es lūgšu Tēvu un viņš jums dos Aizstāvi, lai Tas būtu pie jums mūžīgi – Patiesības Garu, ko pasaule nevar saņemt, jo tā to nedz redz, nedz pazīst. Bet jūs To pazīstat, jo Tas pie jums paliek un būs jūsos.” (Jāņa ev. 14:16-18)

Angļu valodas tulkojumos Aizstāvis ir tulkots dažkārt kā Mierinātājs un arī kā Palīgs. Šinī solījumā ir paskaidrots, ka Svētais Gars ir solīts arī ikvienam ticīgam.

Jēzus apsolījums par Svēto Garu:

- Dievs sūtīs Aizstāvi, Palīgu, Mierinātāju,
- Svētais Gars ir dots ikkatram ticīgam.
- Ticīgie Svēto Garu pazīs,

Svētais Gars mājās ikkatrā ticīgā mūžīgi.

Svētā Gara darbs

Svētā Gara darbs ir aprakstīts vairākās Rakstu vietās. Pārdomāsim dažas Svētā Gara darba īpašības, kas ir aprakstītas Jāņa ev. 14:26.

Māca, un atgādina visu ko Jēzus ir runājis.

“Bet Aizstāvis, Svētais Gars, ko Tēvs sūtīs Manā vārdā, **mācīs jums visu** un **atgādinās visu**, ko Es esmu jums runājis.” (Jāņa ev. 14:26)

Svētais Gars mums atgādina un uzrunā mūs caur Dieva vārdu. Kad lasām Dieva vārdu, kad klausāties Dieva Vārdu, mēs dodam izdevību Svētajam Garam mūs uzrunāt.

Kad mēs pulcējamies Bībeles studijās, dievkalpojumos, kad klausāties ieskaņotus dievkalpojumus YouTube, un tīmekļa lapā – sprediķus, tad Dieva vārds mūs uzrunā.

Ir labi, ka mēs ar atvērtām sirdīm, ar atvērtām ausīm un atvērtām domām uz klausām Dieva balsi. Ir ļoti daudzas balsis, kas mūs vēlas uzrunāt.

Svētais Gars liecina par Jēzu Kristu. Svēto Garu arī

aparaksta ka Patiesības Garu. Tas ir ļoti pareizi un loģiski, jo Svētais Gars ir Dievs. Dievs nevar būt pretrunā ar Sevi.

Svētais Gars ir apzīmēts kā Patiesības Gars. Tas ir ļoti pareizi un loģiski jo Svētais Gars ir Dievs. Dievs nevar būt pretrunā ar Sevi.

Jēzus Kristus par Sevi apliecināja: “Es esmu ceļš, patiesība un dzīvība.

Svētais Gars šo apliecinājumu apstiprina, pasvītro, atgādina. Viņš ir tas, kas mums atgādina arī par to, kas ir labs, kas ir ļauns.

Svētais Gars apliecina Jēzu Kristu kā Glābēju, kā Kungu.

“kad nāks Aizstāvis, ko Es jums sūtīšu no Tēva, Patiesības Gars, kurš no Tēva iziet, - Viņš liecinās par Mani. Arī jūs lieciniet..” (Jāņa ev. 15:26).

Katram ticīgam ir sava īpaša liecība. Mēs varētu prasīt mūsu ticīgiem brāļiem un māsām šo jautājumu: “Kādā veidā Tu nāci pie atziņas, ka esi grēcinieks, ka Tev ir vajadzīga pestīšana?” Ja mēs šo jautājumu varētu prasīt, esmu pārliecināts, ka lielākais vairums no atbildēm mums uzsvērtu to, ka Dieva Vārds un tā sludināšana bija tas, kas veda pie atziņas. Svētais Gars darbojas caur Dieva Vārdu – caur Dieva Vārdu lasīšanu, sludināšanu, dziedāšanu.

Svētais Gars mums palīdz

“Bez tam arī Gars nāk palīgā mūsu nespēkam; jo mēs nezinām, ko un kā mums būs lūgt; bet Pats Gars aizlūdz par mums ar bezvārdu nopūtām. Bet Tas, kas izpētī sirdis, saprot, ko Gars grib, jo Tas pēc Dieva gribas iestājas par svētajiem.” (Pāvila vēstule Romiešiem 8:26)

Pienāk reizes, kad nezinām, ko un kā lūgt. Ja jūtamies neziņā un piedzīvojam nespēku, mums ir drošs solījums, ka Svētais Gars mūsu nopūtas un vajadzības saprot.

Vinš pārliecinās pasauli par grēku, taisnību un tiesu.

“Un Viņš nāks un liks pasaulei izprast grēku, taisnību un tiesu. Grēku - jo tie netic Man. Taisnību - jo Es aizeimu pie Tēva, un jūs Mani vairs neredzēsīt. Tiesu - jo šīs pasaules valdnieks ir dabūjis savu spriedumu.” (Jāņa ev. 16:8-11)

Svētais Gars mūs uzrunā ar Dieva Vārda patiesību. Svētais Gars apgaismo pasaules grēkus un mūsu grēku. Svētais Gars atgādina, ka Dieva tiesa nāk – un arī, ka šīs pasaules valdnieks ir notiesāts.

Daži no jums zināsiet, ka mēs ar ģimeni pēdējos gados esam braukuši atvaļinājumā uz Minesotas pavalsti. Tur ir liels un skaists ezers, daļa no *Voyageurs* nacionālā parka. Šajā ezerā ir daudzas salas. Ezerā ir vietas, kur akmeņi ir netālu zem ūdens virsmas, un tad ir jāuzmanās.

Pirms dažiem gadiem Kanādā bija lieli ugunsgrēki – *wildfires* – un dūmi. Tai laikā dūmi arī atceļoja uz ASV. Mēs bijām gadskārtējā izbraukumā tālā ziemeļu daļā – netālu no Kanādas robežas – Minesotas pavalstī. Mēs parasti, tuvojoties saulrietam, izbraucām ar laivu ezerā makšķerēt.

Gandrīz nemanot – un ļoti ātri, dūmi pārklāja ezeru un arī vietu, kur mēs makšķerējām. Mēs nevarējām vairs redzēt krastu. Nevarēja redzēt sauli. Tāpēc, ka vietām ir seklumi, akmeņi un salas, var būt ļoti bīstami, ja neredz kur jābrauc. Dienas gaismā var visu labi redzēt, bet kad ir dūmi, neko nevar redzēt. Briesmas draud, bet tās nevar redzēt.

Mums virziens ir zināms – jābrauc uz dienvidiem. Bet kā pateikt virzienu? Mums nav kompasas, mēs neredzam sauli kā pieturas punktu.

Paldies Dievam ka mums laivā ir GPS – kas rāda pareizo virzienu. Bez šīs ierīces būtu bijis ļoti grūti atrast drošu ceļu atpakaļ uz krastu. Ja zūd pieturas punkts, mums vajag palīdzību.

Līdzīgā veidā Svētais Gars ir tas, kas mums rāda patieso ceļu. Viņš mūs uzrunā ar Dieva Vārdu.

Svētais Gars mūs pārveido

“Bet mēs visi būdami atsegtu vaigu, atspoguļojam

Kunga godību, un Kungs, kas ir Gars, mūs pārveido pēc sava tēla aizvien lielākā godības spožumā.” (Pāvila 2. vēstule Korintiešiem 3:18)

Ikkatra ticīgā aicinājums ir kļūt līdzīgākiem Jēzum. Svētais Gars mums atgādina šo aicinājumu un Svētais Gars ir tas, kas mūs mudina kļūt līdzīgākiem Jēzum Kristum.

Svētā Gara Aicinājums

Ir vairāki aicinājumi ikkatram ticīgam sakarā ar Svēto Garu. Pārdomāsim četrus aicinājumus.

- Neticiet katram garam, bet pārbaudiet, vai tie ir no Dieva. 1. Jāņa 4:1
- Neapslāpējiet Garu 1. Tes. 5:19
- Topiet Gara pilni Efeziešiem 5:18
- “Nāc!”

Pirmais: Neticiet katram garam, bet pārbaudiet vai tie ir no Dieva.

“Mīļie, neticiet katram garam, bet pārbaudiet garus, vai viņi ir no Dieva, jo daudz viltus pravieši ir izgājuši pasaulē. No tā atzīstiet Dieva Garu: ikviens gars, kas apliecina Jēzu Kristu miesā nākušū, ir no Dieva.” (1. Jāņa 4:1-2)

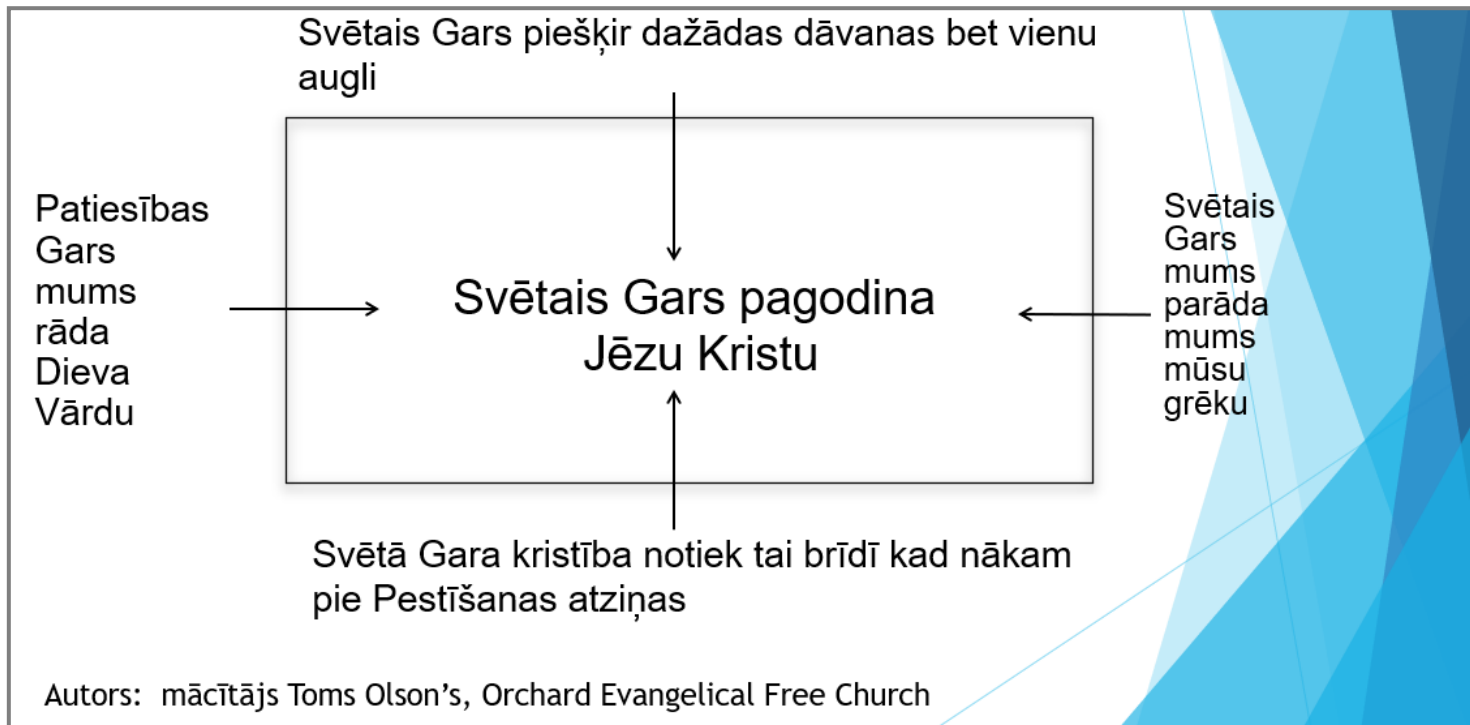
Mums visapkārt virpuļo dažādas domas, viedokļi, teicieni, skaļas balsis. Mūsu dienās sociālajiem medijiem ir liels spēks un liela vara ietekmēt domas. Garīgajā sfērā ir balsis, kas arī cenšas mūs ietekmēt un novirzīt prom no īstās patiesības.

Mēs varam būt 100% pārliecināti, ka Dieva Gars, Svētais Gars vienmēr mūs uzrunās saskaņā ar Dieva Vārdu. Svētais Gars nevar būt pretrunā ar Dievu, jo viņi – Tēvs, Dēls un Svētais Gars ir Viens Dievs.

Ja ir kāda balss, vai kād doma, kas mūs ved uz grēku, vai ir pretrunā ar Dieva Vārdu – tad mēs varam droši zināt – ka tā ir sveša balss, tas ir gars kas, nav no Dieva.

Otrais: Neapslāpējiet Svēto Garu.

“Esiet priecīgi vienumēr, lūdziet bez mitēšanās Die-

vu. Par visu esiet pateicīgi! Jo tāda ir Dieva griba Kristū Jēzū attiecībā uz jums. Neapslāpējiet Garu” (Pāvila 1. vēstule Tesaloniķiešiem 5:16-19)

Ko nozīmē apslāpēt? Bieži vien šo vārdu mēs lietojam sakarā ar liesmu. Kad liesma deg, un tai atņem skābekli, tad tā izdziest. Esmu redzējis reklāmu, kur reklamē īpašu tumšas krāsas segu. Ja kaut kas deg, šo tumšo segu uzliek virsū liesmai un tā izdziest.

Mūsu dzīvēs – kā ticīgiem – ja uzliekam tumšu segu Svētā Gara darbam un Svētā Gara balsij mūsu dzīvēs, tad efekts būs tāds pats – liesma izdziest.

Mums ir jāturas stingri pie Dieva Vārda patiesības. Ja sekosim Dieva Vārdam, Viņa pareizam ceļam, tad mēs veicināsim Svētā Gara darbu mūsu dzīvēs.

Trešais: Topiet Gara pilni.

“Nepiedzeļieties vīna, no kā rodas izlaidība, **bet topiet Gara pilni**. Kopīgi skandinādami psalmus, himnas un garīgas dziesmas, dziedādami un spēlēdami savās sirdīs Kungam. Vienmēr par visu pateicieties Dievam un Tēvam mūsu Kunga Jēzus Kristus Vārdā. Pakļaujieties cits citam Kristus bijībā.” (Pāvila vēstule Efeziešiem 5:18-21)

Ticīgiem, kas top Gara pilni, ir skaidra domāšana, viņi nav kā iereibuši. Viņi zina patiesību. Viņi seko

Kristum. Viņi pulcējas ar citiem ticīgiem un kopā slavē savu Kungu. Viņi dzied, un viņiem ir pateicīgas sirdis.

Ceturtais: “Nāc!”

“Gars un līgava saka:”Nāc”. Un kas to dzird, lai saka “Nāc!” Kam slāpst, lai nāk.”(Jāņa Atklāsmes grāmatā 22:17)

Svētais Gars ir Tas, kas aicina ļaudis pie Jēzus Kristus. Svētais Gars to dara kopā ar līgavu, proti, Jēzus Kristus draudzi – ar visiem ticīgajiem.

Mūsu aicinājums ir kopā ar Garu teikt, aicināt, “Nāc!”

Dzīvosim Svētā Gara gaismā, baudot Viņa klātbūtni, palīdzību un spēku.

Jēzus Kristus žēlastība un Dieva mīlestība un Svētā Gara sadraudzība lai ir ar jums visiem!” (Pāvila 2. vēstule Korintiešiem 13:13)

BRĪVĪBAI KRISTUS MŪS IR ATSVABINĀJIS

Pārdomas par Gara augļiem

Māc. Dr. Pauls Barbins

Pāvila vārdos ticīgajiem Kristus sekotājiem Galatijā izteikta visnoteiktākā aizstāvība Gara pietiekamībai, vadot ticīgo sabiedrību, un tā atrodama viscaur Svētajos Rakstos. Pāvils mudina galatiešus dzīvot savstarpējā garīgā brīvībā, raugot pēc Svētā Gara augļiem, un pilnīgi uzticoties Svētā Gara vadībai.

Mūsu šīs dienas uzdevums ir: uz klausīt to mācību, ko Pāvils sniedz draudzei Galatijā par Svētā Gara vadību, kas veido mīlestību ļaužu vidū un dod Gara augļus, un tad saistīt šo Pāvila mācību ar mūsu pašu ikdienas ticību un garīgo dzīvi.

Pāvils raksta šo vēstuli viņa paša jaundibinātajai draudzei, kurā tomēr atrodas šķelšanās un teoloģiskas domstarpības. Ir pieņemts, ka ķildas draudzē ir sakarā ar to, cik sīki jaunveidotajai draudzei un tās locekļiem būtu jāseko tradicionāliem reliģiskiem likumiem. Sekundāra ķilda veidojas ap DAŽU tās locekļu lepniību un egoismu, mēģinot palauties uz pašu spēkiem, turoties pie reliģisku likumu izpildīšanas, bet ne uz Kristus dāvāto glābšanu.

Pāvila mācība ticīgajiem ļaudīm Galatijā ir, ka kristiešu identitāte veidojas, nevis sekojot tradicionālajiem reliģiskajiem likumiem, bet gan noteikti tikai vienotībā ar Kristu.

Ir svarīgi ievērot, kā šādas ķildas var veidoties

Foto: Pēteris Alje

Kristus sekotāju vidū. Domstarpības veidojas nevis starp ticīgajiem ļaudīm un tiem, kuri nepieņem un pat atklāti cīnās pret Labās Vēsts izplatīšanu, bet gan To vidū, kuri jau ir atpestīti Kristū un iecerējuši veltīt savu dzīvi Kristum un Dievam.

Pāvils mudina ikkatru galatieti dzīvot garīgā brīvībā un pārvarēt šķelšanos un ķildas draudzē ar Svētā Gara dāvanām, no kurām parādās tādi Svētā Gara augļi, kā piemēram: mīlestība, miers, prieks, izturība, krietnums, labestība, uzticamība, lēnprātība un savaldība.

Garīgā brīvība ir dāvāta no Svētā Gara, un to var ievērot Svētā Gara augļos, kas veidojas tur, kur pastāv vienotība ar Kristu. Šī garīgā brīvība, kas īstenojas vienotībā ar Kristu, nav reliģiska kategorija, ko vienkārši iegādājas un tad noglabā, vai cenšas saturēt. Garīgā brīvība ir Dieva dota dāvana, kas pieaug krāšņumā un vērtībā, kad tā veido minētos Gara augļus. Pāvils atgādina, ka dzīvot garīgi brīvībā ar Kristu nozīmē arī lietot un izpaust tās garīgās dāvanas, ar kurām Dievs mūs ir apdāvinājis, lai Svētā Gara augļi būtu visiem citiem viegli pamanāmi.

Pretēji tam, Pāvils atklāti liecina, ka tur, kur vienotība ar Kristu nav prioritāte ļaužu starpā, strīdi, šķelšanās un ķildas var pārņemt visu, iznīcinot Gara darbību un visus Gara augļus.

Pavila vārdi, kas rakstīti toreiz ticīgajiem draudzes locekļiem Galatijā, skan tikpat nopietni kristiešu sabiedrībā arī šodien. Kā Kristus sekotāji mēs esam aicināti uzticēt sevi Svētajam Garam un Svētā Gara vadībai. Jāņem vērā, ka neuzticam savas dvēseles kādam negribīgam garam, kuŗu ir jāpierunā vai jāiespaido lai dalītos ar salauzto pasauli Kristus mīlestībā un atpestīšanas spēkā.

Mēs uzticamies Dieva Svētajam Garam, kuŗš vēlas ikkatru apdāvināt ar GARA davānam, lai Gara augļi veidotos ticīgo ļaužu vidū. Svētais Gars ir gatavs iedvesmot Kristus draudzi, lai tajā parādītos

mīlestība, kā arī vēl citi augļi, kādus meklē salauztā un sasāpinātā pasaule.

Vienkārša uzticība Dieva spēkam, kas var atpestīt un pārveidot it visu, ir tas, no kurienes Svētā Gara augļi parādās ticīgo ļaužu dzīvē un kristiešu sabiedrībā. Mums nekas cits nav jādaŗa, lai veidotos Gara augļi mūsu dzīvē, kā vien jāuztic sevi Kristum un jāaŗlaujas dzīvot ar Kristu garīgā brīvībā.

Pāvila senie vārdi saŗkeltajai Galatijas draudzei ir tikpat piemēroti salauztajai mūsu pasaulei šodien: "Ja mēs caur Garu esam dzīvi tad Gara vadīti, arī dzīvosim."

76. DZIESMU DIENA

2024. g. 27. aprīlī

Juris Alksnītis

Sirsnīgi sveicam visus dziedātājus, instrumentālistus, līdzbraucējus, un garīgo dziesmu cienītājus!

Tuvojas š.g. 26-27 aprīļa nogale, kad notiks 76. Dziesmu diena. Līdzīgi kā 2012. gadā, dziesmotais dievkalpojums ar garīgo dziesmu koncertu notiks Trimdas ev. lut. draudzes dievnamā un telpās, 58 Irving St. Brookline, MA. Viss notiek sadarbībā ar Trimdas ev. lut. draudzi un Bostonas latviešu kora, no kā sastāvs arī piedalīsies koncerta kopkorī.

Laipni aicinām visus ieskatīties Dziesmu dienas tīmekļa lapā piekļikšķinot saikni:

[76 Dziesmu diena Bostonā](#)

Tur redzēsiet gan bildes, gan varēsiet lasīt sīkāku informāciju par norisēm 76. Dziesmu dienas nogalē gan arī dabūt notis.

Dziesmotais dievkalpojums notiek 2025.g. 27. apr. 2pp.

Neaizmirstiet laicīgi pieteikties uz piedalīšanos kopkorī, gan uz svētku banketu sekojot instrukcijām tīmekļa lapā.

Vienosimies aizlūgšanās par priekšā stāvošo dziesmoto dievkalpojumu, garīgo dziesmu koncertu un saistītām norisēm.

Ļoti ceram uz kuplu dalībnieku skaitu un novēlam visiem drošu un raitu ceļu nokļūstot Bostonā.

Ar sirsnīgiem sveicieniem,

76.Dziesmu dienas rīkotāji

ĢIRTA STŪRMAŅA 80. JUBILEJAS APSVEIKUMS

Sporta fans, golfa entuziasts, automašīnu pazinējs un ALBA izcilais kasieris

Pasniedz Ģirta svainis un svinību mielasta ceremonijmeistars Ralfs Augstroze

(Svētdiena, 27. oktobris, Bukskauntijas latviešu baptistu dievnamā)

Dāmas un kungi, ģimene, draugi un Ģirta cienītāji – paldies visiem, ka šodien esat šeit, lai godinātu īpašu kungu. Daži saka, ka 80 gadu vecuma sasniegšana ir kā ieiet dzīves pēdējās deviņās golfa laukuma trasēs. Bet zinot Ģirtu, viņš droši vien to uztver kā iespēju uzlabot savu golfa spēles diskutablu rezultātu.

Redziet, Ģirts nav parasts cilvēks – ak, nē. Viņš ir cilvēks ar daudzām lomām. Dienā viņš strādā pārmērīgi dārgā luksusa automašīnu salonā, piegādājot automašīnas īpašniekiem ar tādu pašu entuziasmu, kā aizsargs dodas gūt uzvaras punktus pēdējās spēles sekundēs. Savās brīvdienās viņš ir aizrautīgs golfa spēlētājs, vienmēr tiecoties pēc perfektas spēles – pat ja viņa rezultātu kartīte bieži stāsta pavisam citu stāstu. Gadiem ilgi viņš ir uzņēmies arī neapskaužamo un bieži vien nepateicīgo ALBA kasiera lomu, pārliecinoties, ka katrs cents un lūgšana ir pienācīgi uzskaitīta. Un svētdienās? Svētdienās viņš ir vai nu mūsu dievkalpojums šeit Bukskauntijā, 40 jūdzes no mājām, vai savā draudzē, kur viņš pilda arī draudzes priekšnieka pienākumus.

Ja esat redzējuši viņu darbībā, jūs zināt, kā viņš apvieno visas šīs lomas. Piemēram, golfa laukumā viņš plāno sitienus tikpat rūpīgi un precīzi kā ALBA budžetu – ļoti uzmanīgi, ļoti precīzi un tikai mazliet dramatiskāk, ar nedaudz košākiem komentāriem. Un, protams, ja viņš netrāpa bedrītē? Jūs varat dzirdēt, kā viņš saka: “Šim laukumam ir vairāk šķēršļu nekā mūsu dīlera servisa programmai,” vai arī viņš izdomā garu atbilstojumu, sākot ar: “Ļaujiet man sākt ar to, ka es uzaugu

Draudzes mācītājs Dr. U. Ukstiņš apsveic Ģirtu Stūrmani

vidusšķiras ģimenē ...”, vārdi, kas aizgūti no nesen uzvarētās prezidenta amata kandidātes Kamalas Herisas.

Runājot par auto salonu, Ģirts katru piegādāto mašīnu uzlūko kā jaundzimušo, kuru viņš pats būtu dzemdējis. Ja jūs esat automašīnas īpašnieks, jūs saņemsiet pilnu ziņojumu: “Es pamanīju nelielu grabēšanu cimdu nodalījumā, bet neuztraucieties – es to novērsu.” Un, ak vai, ja jūs viņam nepateiksieties pienācīgi, tad viņš ar smaidu atgādinās: “Ziniet, šādu servisu jūs nekur citur nesaņemsiet!”

Un neaizmirsīsim viņa lomu kā ALBA kasierim. Viņš pārbauda grāmatas ar tādu pašu dedzību, ar kādu viņš pārbauda futbola rezultātus svētdienas pēcpusdienās. Ja viņš būtu bijis klāt, kad mūsu Kungs pabaroja tos 5000, Ģirts būtu tas, kurš pieprasītu kvīti par katru maizi un zivi.

Bet, ja noliekam jokus malā, te ir tas, ko mēs visvairāk mīlam Ģirtā: lai kur viņš būtu un ko darītu – golfa laukumā, auto

No kreisās Andrew un Mandy Hood (meita), Ģirts Stūrmanis, dzīvesbiedrene Aina, Ērika un Niks (dēls) Stūrmaņi.

salonā, baznīcā vai skatoties savu iecienītāko sporta komandu spēli – viņš vienmēr ir pilnībā iesaistīts. Viņš ieliek to pašu aizrautību un centību visās savas dzīves daļās. Viņš ir tas cilvēks, kurš ne tikai ierodas, bet ierodas gatavs palīdzēt, gatavs vadīt un vienmēr ar dažiem padomiem – pat ja tas ir pēdējais, ko jūs vēlējaties dzirdēt. Viņam ir tikpat liela sirds kā viņa golfa soma un humora izjūta, kas visus mūs tur uz pirkstgaliem. Un, kamēr viņam patīk mūs paķert, jāatzīst – viņš tikpat labi prot pasmieties arī pats par sevi. Tā ir reta un brīnišķīga īpašība.

Tāpēc, svinot šos 80 neticamos gadus, svinēsim jubilāru, kurš vienmēr ir spēlējis dzīves spēli pareizi: ar ticību, mīlestību,

darba prieku un labu humora devu. Ģirt, lai Tavi golfa sitieni būtu taisni, lai visas Tavas iecienītās komandas beidzot uzvarētu lielajā spēlē, un lai nākamie gadi būtu pilni ar prieku, smiekliem un jaukiem piedzīvojumiem.

Priecīgu dzimšanas dienu, Ģirt! Suminām vīru, kurš jau ir uzvarējis vissvarīgāko spēli – dzīvi, kas pilna ar ģimeni un draugiem, nozīmi un mērķi, kalpošanu un mīlestību. Un tāpat kā tās pārvērtētās, pārspīlēti dārgās luksusa automašīnas, kuras Tu piegādā, lai Tu turpinātu gludi darboties vēl daudzus gadus, ar iespējami mazākām grabēšanām, čīkstēšanām un, aizdomīgiem aromātiem!

Fotografijas: Ralfs Augstroze

MĀC. DR. ULŽA UKSTIŅA 80. DZIMŠANAS DIENAS ATCERES MIELASTĀ 2024. g. 1. decembrī

Bukskautnijas latviešu baptistu draudzes priekšnieka Ralfa Augstrozes apsveikums

Reiz kādā mazā lauku baznīcā ilggadējais mācītājs, kurš slavens ar savu ilgo kalpošanu un nelokāmo uzticību, bija kļuvis par leģendu. Viņš kādā savā svētrunā stāstīja šo personīgo piedzīvojumu.

Kādu svētdienu, sadraudzības brīža laikā, pie viņa pienāca mazs zēns ar plaši atvērtām acīm un ļoti nopietnu jautājumu: “Mācītāj, cik vecs jūs esat?” Mācītājs pasmējās, noliecās tuvāk un teica: “Nu, dēls, man ir 80 gadi.” Zēna mute pavērās izbrīnā. “Wow! Tas ir vecāk par manu vectēvu! Jūs droši vien pazināt Mozu!” Bez kavēšanās mācītājs pasmaidīja un atbildēja: “Nē, Mozu personīgi es nepazīnu, bet varu tev pateikt vienu lietu — kad sāku sludināt šeit, Nāves jūra vēl bija tikai nedaudz slima.” Sapulcētie skaļi smējās, un mācītājs, kā vienmēr ar humoru,

piebilda: “Bet neuztraucies, dēls. Labā vēsts nav novecojusi ne dienu.”

Uldi, vai Tu personīgi pazini Mozu?

Šodien mēs esam sapulcējušies, lai atzīmētu ievērojamu notikumu izcila cilvēka dzīvē – mūsu mācītāja Ulža dzīvi un kalpošanu. Astoņas desmitgades gudrības, žēlastības un, būsīm godīgi, arī mazliet nerātnības un labs humors, kas mūs vienmēr tur uz pirkstgaliem! Turklāt, svinot arī viņa 38 gadus ilgo uzticīgo kalpošanu mūsu draudzē, nevaru atturēties no domas, ka šeit notiek kas patiesi bibliisks. Galu galā Mozus vadīja savu tautu 40 gadus, bet mācītājs Uldis tuvojas šim skaitlim strauji.

80 gadi ir ievērojams sasniegums, un tas Tevi nostāda labā kompānijā. 90. Psalmā 10. pantā lasām: “Mūsu mūža gadi ir septiņdesmit, vai, ja spēka pilni, astoņdesmit.” Acīmredzot mācītājs Uldis ir svētīts ne tikai ar spēku, bet arī ar divkāršu entuziasma, gudrības un mīlestības devu, kalpojot Evaņģēlijam.

38 gadu laikā mācītājs Uldis ir pasludinājis aptuveni 1,900 sprediķus – plus mīnus pāris. Tas ir pietiekami, lai pat apustulis Pāvils būtu pārsteigts. Bet lieta ir tāda – mācītājs Uldis ne tikai sludina; viņš māca. Viņš māca mums par

Māc. Dr. Uldis Ukstiņš uzrunā apsveicējus

Draudzes priekšnieks un kļiņģera cepējs Ralfs Augstroze, Inta Stepanik, Inta Augstroze, māc. Dr. U. Ukstiņš, dzīvesbiedrene Benita Ukstiņa. Kļiņģeris cepts abiem jubilāriem (Inta Augstroze 90 g.v. un māc. Dr. U. Ukstiņš 80. g.v.)

Dieva mīlestību, par žēlastību, piedošanu un atpestīšanu, un par rūpēm par tiem, kuŗiem dzīvē mazāk paveicies. Viņam ir dāvāna savienot bibliskās patiesības ar mūsdienu dzīvi, lai gan dažreiz viņa piemēri ir tik konkrēti, ka šķiet, it kā viņš būtu slepus novērojis ikkatru mūsu ikdienu.

Un kā ar gudrību? Sālamana pamācībās 16. nodaļā, 31. pantā teikts: “Sirmi mati ir goda vainags; tas iegūts taisnības ceļā.” Tomēr, ņemot vērā mācītāja Ulda matu krāsu, mēs, ar sirmāku matu galvām, neesam pārliecināti, vai šis pants pilnībā attiecas šeit – īpaši, tie no mums, kas pievienojam nelielu “Clairol” palīdzību.

Tava gudrība un pamācība ir vadījušas šīs draudzes paaudzes. Lai gan, ja esam godīgi, mums paliek ne tikai Tavi vārdi, bet arī veids, kā Tu tos pasniedz. Kurš gan cits varētu mums atgādināt par Dieva

žēlastību, vienlaikus kancelē fiziski izmantojot gan ābolu, gan basketbola bumbu, gan āmuru, smilšu pulksteni vai gleznu kā rekvizītu, lai uzsvērtu kādu punktu?

Ārpus kanceles mēs pazīstam mācītāju Uldi kā īstenu ganu. Viņš apmeklē slimniekus, mierina sērojošos un ar savu unikālo žēlastības un cieņas izjūtu vada kāzas, kristības un bēres.

Bet tas, kas patiesi izceļ mācītāju Uldi, ir viņa cilvēcība. Viņš nebaidās smieties – par mums, ar mums un, pats galvenais, arī par sevi.

C.S. Lūiss reiz teica: “Tu nekad neesi par vecu, lai izvīrītu jaunu mērķi vai sapņotu jaunu sapni.” Zinot Tevi, mācītāj, mums nav šaubu, ka vēl ir daudz sapņu, ko īstenot, un daudz sprediķu, ko pasludināt.

No visas sirds sakām: Tava dzīve ir ticības, mīlestības un nelokāmas uzticības piemērs. Tu esi bijis mūsu gans, mūsu skolotājs un mūsu draugs. Tu esi smējies ar mums, raudājis kopā ar mums un bijis blakus katrā dzīves posmā.

Tāpēc mēs šodien svinam Tevi, mācītāj: cilvēku, kurš 80 gadus ir staigājis Dieva žēlastībā un 38 gadus mums atgādinājis darīt to pašu. Lai Tava nākamā nodaļa būtu tikpat piepildīta ar mīlestību, smiekliem un mērķtiecību kā iepriekšējās. Un lai Tu turpinātu mūs iedvesmot, izaicināt un priecēt vēl daudzus gadus!

Fotografijas: Ralfs Augstroze

No kreisās: Inta Augstroze (kas svinēja 90. dzimšanas dienu), Benita Ukstiņa, māc. Dr. Uldis Ukstiņš, Astrīda(meita) un Aaron Rudolph, Niks un Ērika (meita) Stūrmaņi.

ALBA 2025. G. KONGRESA DIENAS

2025. g. No 15.—17. augusta

Bukskauntijas latviešu baptistu draudzes dievnamā

Slavēt – Pateikties – Pielūgt

ALBA 75. gadu jubileja

Teici to Kungu mana dvēsele, un viss kas manī Viņa svēto vārdu! Teici to Kungu mana dvēsele un neaizmirsti ko Viņš tev laba darījis!

Psalmi 103:1-2

LIEPĀJAS BAPTISTU CIĀNAS DRAUDZES 122. GADADIENA—IEVADS

Enoks Biķis

Kad mēs Rīgas baptistu Mateja draudzē saņēmām ielūgumu piedalīties minētajos svētkos 2025.gada 26.janvārī, tika nolemts, ka svētkos piedalīsies mācītājs Ainars Baštiks un Mateja draudzes mūziķu un dziedātāju ansamblis “Lielais Meldijs” Klāva Zakevica vadībā.

Neliels ieskats vēsturē liecina, ka būtībā Ciānas draudze ir Pirmā baptistu draudze, kas organizējusies XIX gadsimta beigās Liepājā. Tomēr toreiz sa-

vas reģistrācijas pieteikumu valdības iestādēm kā pirmā bija pasteigusies iesniegt Nācaretes draudze, tā kā oficiāli to varēja uzskatīt par Pirmo. Tā kā es savās atmiņās pats savu bērnības un agrās jaunības laiku saistu ar Dienvidkurzemes novadu un tieši ar Liepāju un Rucavu, tad, gatavojot šī apraksta ievadu, pārlapāju man pieejamās grāmatas un pa daļai salīdzināju ar to informāciju, kas pieejama tīmeklī. Arī turpmākajos gados – XX gadsimta pirmajā pusē netiku aizmirsis manas agrās jaunības dzīves vietas

Foto: Autors

Kurzemē un Liepājā .Otrā Pasaules kara vētras pārcietām bumbu patvertnēs, kad Liepāju bombardēja kara lidmašīnas. Divu pēdējo kara gadu laikā mūsu dzīves vieta bija mācītāja dzīvoklī pie Liepājas baptistu Nācaretes baptistu baznīcas. Tas bija turpat Lāčplēša ielā, kur tikai pāris kvartālus tālāk ir Ciānas dievnams – uz Meža ielas stūra. Tolaik Liepājā bija četras baptistu draudzes: Nācaretes, Ciānas, Pāvila un ‘Otrā’ draudze (Stendera ielā). Bija tāda ‘nerakstīta tradīcija’, ka minēto četru draudžu mācītāju ģimenes katru gadu pēc kārtas satiekas pie viena no mācītājiem mājās, un svin kopīgi Ziemassvētkus. Atceļos tādas svinības 1943. gadā pie mācītāja Fridriha Čukuŗa mājās kopīgi ar viņu meitiņu Intu (un varbūt, ka viņa arī atceŗas..). Pēc kara beigām pārcēlāmies uz mācītāja dzīvokli pie Rucavas baptistu baznīcas. 1946.gada Lieldienās 21. aprīlī mans tēvs mācītājs Kārlis Biķis mani kristīja bībelīgā pagremdē Rucavas baptistu baznīcas kristību baseinā. Rucavā ‘iemēģināju rokas’ arī dziesmu pavadīšanā uz harmonija vai arī

klavierēm dievkalpojums un arī kora diriģēšanā un apmācībā. Kad pagāja grūtie pēckaŗa gadi. un biju jau pabeidzis vidusskolu, iestājos Rīgas medicīnas institūtā. 'Maestro' Jānis Ezeriņš mani uzaicināja kalpot ar ērģeļmūzikas vai klavieru pavadījumiem kā draudzes tā arī kora dziedāšanā Rīgas baptistu draudzes dievnamā. Medicīnas studiju vasaras prakses laikā varēju svētdienās dievkalpojums muzicēt pie Liepājas baptistu Pāvila draudzes ērģeļēm. Pēc studiju pabeigšanas, kad uzsāku patstāvīgu ārsta praksi Viesītē un pēc tam Jēkabpilī, varēju turpināt vienu vai divas reizes mēnesī muzicēt pie Mateja ērģeļēm, kas tagad ir teicami restaurētas.

Ar priecīgu satraukumu arvien esmu gaidījis tikšanos ar plašo, gaišo 1906. gadā uzcelto Liepājas Ciānas dievnamu. Tajā darbojies diriģents, grāmatu

un nošu izdevējs, mūziķis Jēkabs Sīmanis (1865-1941), Lai tikai atceramies vairākās paudzēs iemīļotās

'Veco' un 'Jauno' Skaņu Rotas, Evaņģēlija Skaņas un Gaviļu Skaņas! Un tāpat 'kristīgo korespondenti' Aleksandru Sauku (1906-1992) Laikā, kad padomju vara bija aizliegusi kristīga satura iespieddarbus, viņa bija klāt svarīgākajos notikumos draudžu dzīvē, fotografēja un veidoja foto albumus ar pašas rokrakstā uzrakstītajiem atreferējumiem.

Enoks Biķis, Rīgas baptistu Mateja draudzē.

Pievienoju saiti uz GOOGLE foto uzņēmumu sēriju un video ierakstiem. Saite:

<https://photos.app.goo.gl/V6ArRnM2aLVaP4bt6>

LIEPĀJAS BAPTISTU CIĀNAS DRAUDZES 122. GADADIENA— TURPINĀJUMS

Klāvs Zakevics

Enoks lūdza nedaudz pastāstīt par "Lielā Meldija" iesaisti Ciānas draudzes 122. gadadienas svētku tapšanā. Dievs ļāva mums, kalpotājiem, pulcēties no 9 draudzēm: Dieva mājas, Liepājas baptistu Centra, Liepājas baptistu Ciānas, Liepājas Svētā Dominika Romas katoļu, Mazsalacas baptistu, Rīgas baptistu Mateja, Rīgas Pāvila evaņģēliski luteriskās, Piltenes baptistu, Saldus baptistu. Kopsummā ar mani 22 cilvēki.

Svētku dievkalpojumu iesākām ar valsts himnu un turpinājām ar Dieva godināšanu dziedot "Godiniet!". Pēc Bībeles lasījuma sekoja dziesmu bloks, kas vēstīja par uzticēšanos un paļaušanos Jēzum. Caur dziesmām "Uzvaru sniedz Jēzus", "Kristus spēkā es pastāvu" (angliski *Yet Not I But Through Christ in Me*) un draudzei liekot kolekti "Sentēvu dzīvā ticība". Pēc ziedojumu savākšanas un bērnu pavadīšanas uz svētdienskolu turpinājām ar instrumentālu, pārdomu skaņdarbu Lūgšana manam Tēvam. Ciānas draudzes priekšnieks Jānis Čirkšis

pastāstīja par Ciānas draudzes bijušajiem mācītājiem. Pēc šī stāstījuma turpinājām ar dziesmu, kas Latvijā, domāju, skanēja pirmo reizi par kalpošanu un evaņģelizāciju līdz Jēzus atkal atnākšanai - "Kad Ķēniņš atgriezīsies". (*Wenn der König wiederkehrt*)

Nelieli domu graudi no svētrunas: "Mēs esam sāls un gaisma pasaulē", "Mēs esam padomdevēji un ceļa rādītāji. Vai mēs esam Dieva Garam paklausīgi, kad Dievs aicina rādīt ceļu, dot

padomu?”, “Sakot padomu, rādot ceļu to nedarīt ar augstprātību vai nebūt lepniem”, “Mēs esam par piemēru ar saviem darbiem”, “Ietekme veidojas uzņemoties atbildību”, “Mums ir dota atbildība pret citiem”, šī doma skaisti saskanēja ar dziesmas “Kad Ķēniņš atgriezīsies” vārdiem “Ak, metam nost šīs zemes lietas un dzīvosim mēs svēti! Domāsim par citiem, teiksim Patiesību lielo, jo Ķēniņš vēl reiz nāks un tiesās cilvēci”, “Es varu uzņemties atbildību, lai kādam līdzgājējam ceļš būtu nedaudz vieglāks, gaišāks”

Pēc svētrunas ar korāli “Dievs pazīst savus ļaudis” apliecinājām, ka esam atpazīstami pēc savas

rīcības, un lai Dievs dod nešaubīgu, stipru ticību, izturīgu, drošu cerību un īstu mīlestību, lai varētu pildīt Dieva prātu un noslēdzām dievkalpojumu ar “Svēts uz mūžiem”.

Pateicība Ciānas draudzei un Ciānas draudzes muzikālās kalpošanas vadītājai Baibai Vigulei par uzaicinājumu, izguldīšanu, paēdināšanu un iemūžināšanu fotogrāfijās un īsos video. Cilvēki bija un vēl joprojām ir sajūsmināti un iepriecināti.

Klāvs Zakevics

Fotografijas: Baiba Vigule

Vidū draudzes mācītājs Ainars Baštiks

KRISTĪGĀ BALSS 1990. g maijā

PIRMS 35 GADIEM

Rakstu sagādājis Gatis Ķeris

CIEŠANU LAIKA KONCERTS FILADELFIJĀ

Savā gadskārtējā Ciešanu laika koncertā Filadelfijas latviešu baptistu draudzes koris diriģentes Guntas Plostnieces vadībā sniedza klausītājiem kā jaunumu vairākas daļas no J.Stainera oratorijas "*The Crucifixion*". Trijiem koŗa dziedājumiem: "*Jēzus Ciešanas*", "*Šurp no krusta*" un "*Dievs mīlēja tā*" pievienojās Kristofera Kalniņa dziedāti solo posmi. Muzikāli pateicīgā, melodiskā, skanīgā oratorija runā tieši uz klausītāju, aicinot pārdomāt, vai kāds var vienaldzīgs būt, kas krustu šo redz un dzird aicinājumu - "Ak nāciet pie tā, kas cieta par mums". Latvisko tulkojumu skandarbam devuši Artūrs Cīrulis, Gunta Plostniece un Viktors Baštiks. No latviešu autoriem koncertā dzirdējām Ed. Baštika "*Zem Pestītāja krusta*" (tulk. O.Baštika) un divas V. Baštika dziesmas - "*Kungs, piedod man*" (A.Mēters) un pēc senās meldijas veidoto "*Teic Glābēju Jēzu*".

Koncertā labi iederējās arī Paulas Gūtmanes iejūtīgi sniegtā deklamācija, "Drūms klusē Ģetzemanes dārzs" (J.Īņķa atdzejojums). Koncerta nobeigumā plašāks darbs - Fr. Šuberta deviņdaļīgā "*Vācu Mesa*", Oļģerta Cakara tulkojumā. Še atsevišķus posmus sekmīgi izpildīja koŗa solo kvartets: Dace Kalniņa, Ruta Ķere, Jānis Plostnieks un Ēriks Ērdmanis. Visu koncerta programmu 17 dziedātāju sastāva koris, savas diriģentes inspirēts, izpildīja iejūtīgi, pārliecinoši. Stingru pamatu deva Elsijas Lagsdones ērģeļspēle. Koncerta sākumā atskaņotā J.S.Bach mi minora prelūde piedeva it kā pamattoni visam nopietnajām koncertam. "*Notikumi pie krusta*" bija mācītāja Paula Odiņa svētrunas temats. Vērojot nelielo izpildītāju sastāvu un prasīgo programmu, varam novērtēt un saprast pieliktās pūles un darba mīlestību. Koŗa saime saprot, ka šādi koncerti ir īpašs kalpošanas veids, kas ceļ draudzi.

Viktors Baštiks

Image by [Gerd Altmann](#) from [Pixabay](#)